

KIEPPI

2013

Metsähallituksen lehti metsästäjille

Lupien uusi osoite on Eräluvut.fi

Karhu hyökkäsi,
jäikö traumoja?

Apocalyptican mies
metsällä

Korvet syntyvät
uudestaan

Myös kanalintuluvat
kännykällä

Lasten oma Kieppi

Lupa on
SIJOITUS
luontoon.

*Eksyikö isäntä
lupaviidakoon?*

Eräluvut.fi

YKSI ASKEL ERÄLLE.

Metsästys- ja kalastuslupien nettikauppa on siirtynyt uusille sivuille Eräluvut.fi. Sivuille on nyt koottu kaikki Metsähallituksen metsästys- ja kalastusasiat sekä erä- ja uralupien myynti.

Villi Pohjola keskittyy jatkossa eräkämpien ja mökkien välitykseen.

Erälupien uusi palvelunumero on 020 692 424.

METSÄHALLITUS

KANNEN KUVA: Arto Juvonen

KIEPPI

Kieppi on Metsähallituksen maksuton lehti metsästäjille. Lehti ilmestyy kerran vuodessa ja on luettavissa myös netissä.

Toimitus

Päätoimittaja: Aku Ahlholm

Toimituskunta: Eino Piri, Ahti Putaala, Mikko Rautiainen, Kari Sarajärvi, Erkki Turtinen

Toimituksen yhteystiedot

Osoite: Metsähallitus, PL 81, 90101 Oulu

Puhelin: 020 56 4100

Sähköpostiosoitteet: etunimi.sukunimi@metsa.fi

Internet: www.eraluvat.fi

Muut kirjoittajat:

Tuomo Pirttimaa, Antti J. Leinonen, Sanna Hovi, Jukka Ruukki, Jaakko Muilu, Jukka Bisi, Timo Eskola

Kuvat:

Hannu Huttu, Tuomo Pirttimaa, Antti J. Leinonen, Jonna Heiniö, Christie Goodwin, Aku Ahlholm, Markku Pirttimaa, Kimmo Pöri

Ulkoasu ja taitto

Mainostoimisto Avalon

Kirjapaino

PunaMusta Oy

Ilmestynyt

Tammikuussa 2013

Painosmäärä

45 000 kpl

ISSN 1797-9307

Metsän kuningas näytti voimansa

Kaksi karhun kynsistä selvinnyttä metsästäjää kertoo, pelottaako nyt.

6

10 Uutiset

Lupamyynti muuttui. Erävalvonta ennen ja nyt. Näätätuhojen vuosi.

14 Isän mieluisa urakka: opissa kaksi poikaa ja nuori pystykorva.

18 Apocalypticin sellisti ampui hirven.

19 Vieraskolumni: Jukka Ruukki

20 Kanalintusaaliin eteen kävellään kolme päivää ja 20 kilometriä.

Riistanhoito

22 Metsähallitus palauttaa ojitetut korvet ennalleen. Linnut kiittävät.

24 Nuori motokuski osaa katsoa leimikkoa riistan silmin.

Metsästysluvut

25 Lupatyypit on jaoteltu riistan mukaan.

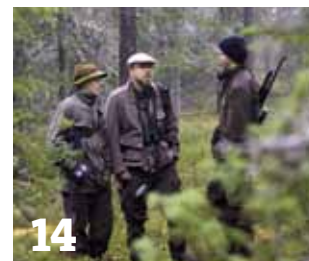
26 Pienriistan metsästysalueita on 123. Alueet on sijoitettu eri puolille maata.

28 Kanalintuluvan saa myös kännykällä. Asetus metsästysajoista etenee näin.

30 Nuorisolle on oma pienriistalupansa. Pienpetoluvalla voi pyytää majavaa.

32 Luvat suurpetojen metsästykseseen. Hirvialueet haetaan tammikuussa.

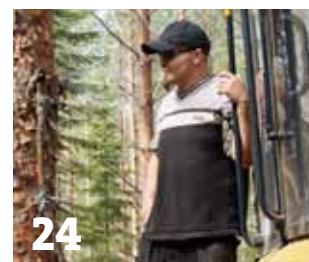
34 Me hoidamme metsästysasioita: Erähenkilöstö, erätarkastajat ja myyntitiimi.

14

18

24

25-34

Tervetuloa

Eräluvut.fi-maailmaan!

Olipa riistakanta hyvä tai huono, eränkävynistä valaistunut haluaa luonnon helmaan. Mitä enemmän tapaan luontoihmisiä ja kuuntelen heitä, sitä varmemmaksi tulen. Meillä on sisäinen tarve päästä metsään tai vesien ääreen, luontoon ja erälle. Tuo sisäinen polte ohjautuu eri tavoin. Monia valtion maille mieliviä kiehtoo etäinen erämaa. Toisille riittää lähiluonto. Toinen haluaa istua tulilla, toinen kulkea. Metsähallituksen eräpalvelut antaa luvan ja mahdollisuuden.

Nykyään puhutaan vaikuttavuudesta. Tällä halutaan kuvata toimialan merkitystä ja arvoa jollekin. Erätaloutta pidetään Suomessa harrastustaloutena, mutta sen vaikuttavuus yhteiskunnassa on merkittävä. Eränkävyni on monelle henkireikä, eikä sen kokonaisarvoa voi oikein mitata. Mutta sellainen hyöty voidaan mitata, kuinka paljon erämies tai -nainen käyttää paikallisia palveluja hyväkseen. Metsästäjä majoittuu jossakin, ostaa tuotteita ja palveluja.

Valtion maille lunastettiin vuonna 2012 noin 60 000 erilaista metsästyslupaa ja kalavesille lähes 80 000 kalastuslupaa. Jokainen luvan käyttäjä viipty keskimäärin kahdesta neljään päivää kohdealueellaan, tankkaa au-

tonsa lähialueen huolto-
moilla, ostaa tuotteensa lähikaupasta ja käyttää majoitusliikkeiden palveluja. Se ylläpitää työpaikkoja ja tukee alueen taloutta. Ennakoimme, että erätalouden vaikuttavuus ei ole nappikauppaa. Luomme tähän tarkoitettun seurantajärjestelmän. Osa asiakkaista saa kyselyn ja kun asiakas vastaa, koostamme tiedot ja kerromme erätalouden vaikuttavuudesta.

Metsähallituksen eräluvia myi aiemmin Villi Pohjola, nyt jatkossa luvat tarjoaa Metsähallituksen eräpalvelut. Vuoden 2013 alusta kaikki eräpalvelut löytyvät **Eräluvut.fi**-sivuston kautta. Se on askel erälle ja monipuoliseen erätietoon.

Tästä lehdestä selviää myös, että eräluva on sijoitus luontoon. Mutta se on sijoitus myös itseesi ja kuten edellä kävi ilmi, se on sijoitus myös aluetalouteen. Astu rohkeasti sisään Eräluvut.fi-maailmaan, lunasta eräluva ja anna vaikutuksen levitä.

Jukka Bisi
erätalouspäällikkö

KARHUN KYNSIMÄT

Seitsemän veljeksen isä kuoli karhun kanssa painiessaan. Kieppi tapasi kaksi nykymetsästäjää, jotka selvisivät karhun kynsistä. Esitimme miehille yksinkertaisen kysymyksen: pelottaako?

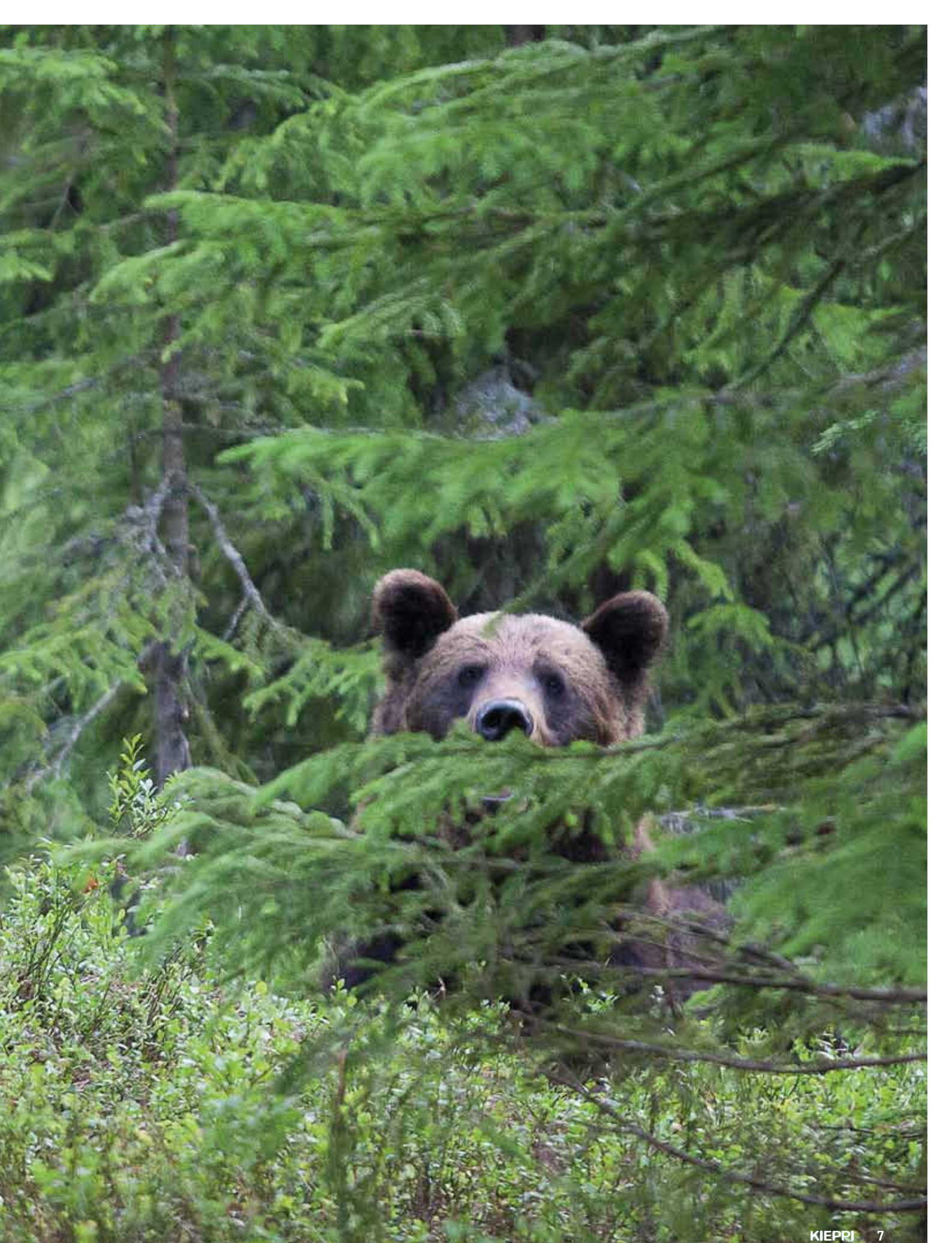
TEKSTI Aku Ahlholm KUVAT Keino Kieppi, Markku Pirttimaa

"Kaveri huusi, mihin karhua pitäisi ampua, mutta ei jäänyt odottamaan vastausta."

"Lopulta karhun leukaluut rutisivat, kun ne hitaasti avautuivat."

Ari Rytinki, Pudasjärvi

*”Muistan yhä karhun huudon,
kun se hyökkäsi”*

Poromies **Ari Rytinki** muistaa vieläkin sen karmivan huudon, kun karhu hyökkäsi kohti. Oli kevät 1988, kun Rytinki oli metsästämissä karhua **Arto Anttilan** kanssa Pudasjärven Syötteellä. Silloin karhuja sai vielä pyyttää keväisin.

Miehet löysivät jäljet Kukkarosuolta, läheltä nykyistä Metsähallituksen Ahmatupaa. Hantki upotti karhua, mutta ei suksilla liikkuvia metsämihiä, kun he seurasivat vereksiä jälkiä Selkävaaraan ja sieltä alas kohti Pärjänjokea.

– Hurautin kyykyssä oksien ali kohti jokea, kun karhu hyökkäsi tukkipuolen takaa kohti. Julma oli sen huuto, Rytinki muistelee.

Mies ehti vain kääntyä, perääntyä hieman ja tavoitella asetta, mutta kaatuikin selälleen hankeen.

– Tiikalla (sauvankärjellä) paukaisin sitä ohtaan, mutta eihän se ollut millänsäkään.

Karhu tunki pänsä sojottavien suksenkär-

kien väliin ja iski kiinni nokialaiseen, niin että hampaat tulivat jalasta läpi.

Pian paikalle ehti jahtikaveri Arto Anttila, joka huusi, mihin karhua pitäisi ampua, mutta ei jäänyt odottamaan vastausta, kun otus teutaro i kaverin kimpussa. Anttilan laukaus osui selkärankaan ja halvaannutti karhun.

Ari Rytinki on innokas marjastaja, ja niinpä heti heinäkuussa hillamättäät alkoivat taas kutsua puoleensa. Hän mietti, näkeekö sitä tällaisen kokemuksen jälkeen karhuja aina kuusenperseessä.

– Ei siitä jäänyt pelkoa, poromies vakuuttaa.

Yhdellä hillaipaikalla hän huomasi käyvän sä hillassa karhun kanssa vuorotellen, muttei silti jättänyt hyvää apajaa keräämättä. Karhunpaini muistuttaa silti miestä ikävästi säännöllisesti: jalka on pakkaselle arka ja vihloo aina pehmyellä suolla kävellessä.

Karhun hampaat lävistivät Ari Rytinkin jalkaterän. Hän mietti aluksi, onko hän aina näkevinään karhuja ”kuusenperseessä”.

Esko Halme, Posio

”Alkoi tanssi, jossa viejänä oli metsän kuningas”

Sallan Naruskassa kaikui kaksikin haukkua. Kahvitulilla posiolainen **Esko Halme** jahti-kavereineen pätkäili, josko toisella koiralla, Mantalla, sittenkin oli karhu haukussa. Vastaus tuli hetken kuluttua ja sattui kipeästi koiraan. Oli syksy 2003, ja Manta-koiran haukku alkoi lähestyä tulipaikkaa. Kun miehet lähtivät hiipimään vastaan, kuului koiran parkaisu. Karhu oli lyönyt Mantan ylähuulen halki, eikä koira enää halunnut lähteä karhun perään. Toinen koira oli kaukana hirvien perässä.

– Soitin veljelleni **Markulle** Kuusamoon, josko hän voisi tulla Juuso-koiransa kanssa kaveriksi.

Jahti pääsi jatkumaan vasta iltaseitsemältä. Nyt veljekset lähtivät koiran kanssa karhun perään ja muut menivät passiin lähelle rajavyöhykettä. Juuso aloitti haukun, ja karhu lähti odotetusti kohti itärajaa.

Se ilmestyi passimiehen näköpiiriin ja sai kuulan kylkeensä. Laukauksen jälkeen koiran haukku seisahtui puolen kilometrin päähän.

– Pimeä painoi päälle ja metsässä oli haa-

voittunut karhu.

Kolme miestä päätti lähteä tarkistamaan tilannetta – eläinsuojelullisista syistä. 50 metrin päässä haukulta miehet näkivät taskulampun valokeilassa vain koiran silmät ja olettivat karhu kuolleen.

– Yhtäkkiä valokeilaan ilmestyivät toiset, kuparinhoitoiset silmät, jotka liikkuivat vilkkaasti.

”Nyt se tulee”, muistaa Esko Halme sano-neensa. Velipoika Markku ampui laukauksen, karhu paiskasi taskulampun Esko Halmeen kädestä ja tarttui hampailla toiseen.

– Siitä alkoi tanssi. Rimpuilin vastaan, kun viejänä oli itse metsän kuningas. Se riuhoi ja paiskasi maahan, vaihtoi otteen kynärni-veleen ja hauikseen ja paiskasi taas. Seuraavaksi tunsin puruotteen reidessä.

Karhu nosti Esko Halmeen ilmaan, jolloin Markku ampui jälleen. Karhu lysähti Esko Halmeen päälle ja irrotti otteensa. Kun hän yritti ryömiä alta pois, karhuun tuli taas eloa. Se veti miehen saappaasta takaisin ja iski

hampaansa nyt polvitaiveeseen.

– Huusin kavereille, että nyt on kiire tai muuten käy huonosti.

Velipoika ampui karhua nyt päähän. Se lysähti taas Esko Halmeen päälle. Nyt sen kehossa tuntui enää pientä värinää. Leukaluut rutisivat, kun ne hitaasti avautuivat. Karhu oli kaatunut.

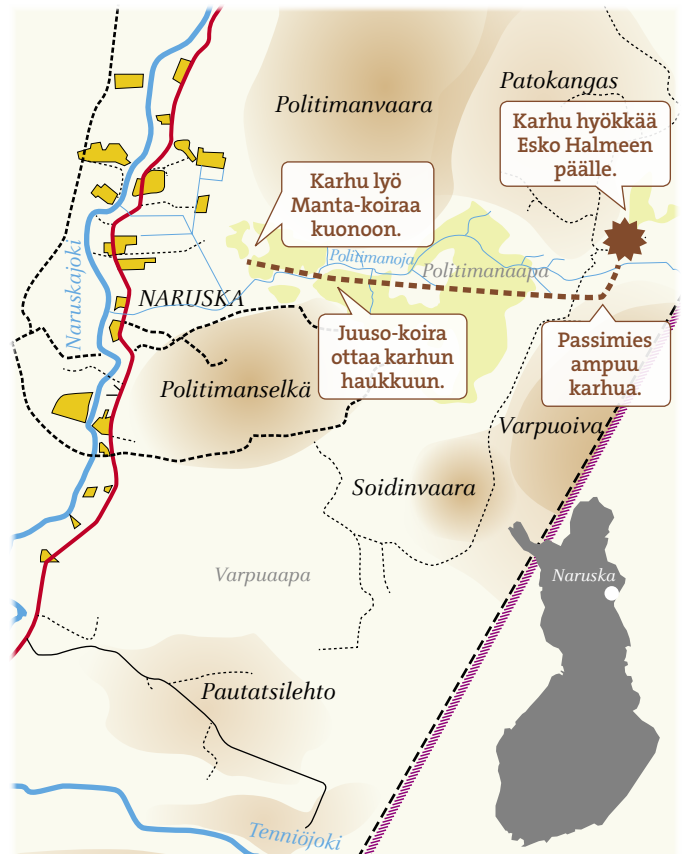
Esko Halme vietti puolitoista kuukautta sairaalassa ja kävi tapaukset kerta toisensa jälkeen läpi useiden vieraiden kanssa. Se auttoi.

– Terapoin itseni niin vankasti, että en ole koko aikana nähnyt yhtään painajaista, Esko Halme sanoo.

Hän sanoo, ettei tunne pelkoa karhua kohtaan. Hänestä olisi ollut kova rangaistus, jos karhunmetsästysvietti olisi mennyt. Halme metsästää yhä karhuja, ja hän on ollut usein lähellä haukkua ja kantanut saalista pimeässä. Muistoja toki jäi. Painikaveri on täytettynä kotona, ja etenkin polven ankarat arvet eivät häviä koskaan.

Esko Halme sai karhun hampaista vammoja raajoihinsa, joiden arvet muistuttavat kamppailusta lopun ikää. Painikaverikin on nyt täytettynä muistoksi.

Metsästyslupien myynti muuttui

Villi Pohjola ei enää myy Metsähallituksen metsästyslupia. Vuoden 2013 alusta alkaen lupakauppa on löytynyt netistä uudesta osoitteesta Eräluvut.fi ja puhelinalvelu uudesta numerosta **020 69 2424**.

Metsästäjät ja kalastajat saavat tänä vuonna totutella lupakaupan uuteen nettiosoitteeseen ja uuteen palvelunumeroon. Myös maastoliikenteen uraluvat löytyvät nyt uusilta nettisivuilta.

Metsähallitus myi Villin Pohjolan tuotemerkin yksityiselle Lomarenkaalle, minkä

vuoksi tuttu Villipohjola.fi-osoite keskittyy jatkossa mökkien ja kämppien välitykseen.

Vaikka nettiosoite ja palvelunumero vaihtuvat, paljon muuta muutosta asiakas ei huomakaan.

– Meillä on tavoitteena, että lupamyynti jatkuu samalla tavalla ja sujuvasti myös vuonna 2013, kuten tähänkin asti, sanoo suunnittelija **Ritva Aho**.

Uudesta palvelunumerosta vastaavat pitkälti myös samat henkilöt kuin aiemmin Villin Pohjolan numerosta. **Ritva Aho**, **Ritva Juntunen** ja **Ulla Filén** työskentelevät ennen Villin Pohjolan yksikössä, mutta nyt hekin siirtyivät Metsähallituksen luontopalveluihin ja tarkemmin eräpalveluihin, joka vastaa myyn-

nistä jatkossa.

Lisäksi lupamyyntiin osallistuvat luontopalveluiden asiakaspalvelupisteet ja osa-aikaiset työntekijät. Soittaja ei siis huomaa, vastataanko numeroon Tunturi-Lapista, Kuhmosta, Ivalosta vai mistä päin Suomea.

Eräpalvelut on aiemminkin vastannut eräluoppien päätöksenteosta, minkä vuoksi on luontevaa, että myös lupien myynti hoituu nyt eräpalveluista.

– Me olemme valmistautuneet muutokseen niin, että lupamyynnin kehittäminen. Olemme siirtymässä sähköiseen kaupankäyntiin: mobiililupia on lisätty ja verkkokauppaa parannetaan, Ritva Aho sanoo.

Aku Ahlholm

Näin lupien ja kämppien myynti nyt toimii

Metsästys- ja kalastusluvat, uraluvat

Nettikauppa:
www.eräluvut.fi

Puhelinmyynti:
Eräluoppien palvelunumero 020 69 2424, arkisin klo 8–16.

Kännykkäluvut:
numerot löytyvät Kiepiä sivuilta 25–33 ja osoitteesta Eräluvut.fi.

Uusilla Eräluvut.fi-sivuilla on metsästyks- ja kalastuslupien sekä uralupien lisäksi tiedot Metsähallituksen muista eräasioista, kuten riistanhoidosta ja kalavesien hoidosta. Lisäksi sivuilla kerrotaan erävalvonnasta ja Metsähallituksen eräpalveluiden hankkeista.

Erämaakämpät ja varaustuvat

Puhelinmyynti:
Eräluoppien palvelunumero 020 69 2424, arkisin klo 8–16.

Myynti toimipaikoissa:
Tunturi-Lapin luontokeskus (0205 64 7950), Pallastunturin luontokeskus (0205 64 7930), Luontokeskus Kellokas (0205 64 7039), Siida (0205 64 7740) ja Ivalon palvelupiste (0205 64 7701)

Palvelunumerosta ja toimipaikoista varattavat erämaakämpät:
Kontinpaistama, Saunakoski, Sillisjoki, Porojärvi, Jogasjärvi, Juntinoja, Hirvasvuopio, So-tajoki, Kirakkajoki, Kettuniemi, Kuosnijoki, Kesänkijärvi

Eräluoppien palvelunumerosta voi lisäksi varata luontopalveluiden varaus- ja vuokratupia, jotka löytyvät sivustolta www.luontoon.fi.

Lisätietoa erämaakämpistä ja varaustuvista:
www.luontoon.fi

Muut mökit

Nettikauppa:
www.villipohjola.fi

Puhelinmyynti:
palvelunumero 0306 502 540

Lomarenkaalle siirtyneestä Villipohjola.fi-palvelusta ja Lomarenkaan palvelunumerosta voi varata kaikkia Metsähallituksen mökkejä ja kämppiä, jotka eivät ole erämaakämpäluettelossa tai jotka eivät ole luontopalveluiden varaustupia. Tätä kautta on edelleen varattavissa noin sata Metsähallituksen mökkiä ja yli 200 yksityistä mökkiä, jotka olivat ennenkin Villin Pohjolan välityksessä.

Erävalvonta: Ennen olivat asiat huonommin

Vanhan hokeman mukaan asiat olivat ennen paremmin. Metsähallituksen erätarkastaja Pertti Kurtti ei ole ihan samaa mieltä.

Kun erämaita alettiin tosissaan valvoa 1960-luvulla, vain yhdellä prosentilla erämiehistä kaikki luvat ja tavat oli kunnossa esimerkiksi Koillismaalla. Luku perustuu silloisen tarkastajan Tauno Raiskion muistiinpanoihin. Nykyään suhde on lähes päinvastoin: viisi prosenttia tarkastuksista johtaa joihinkin toimenpiteisiin.

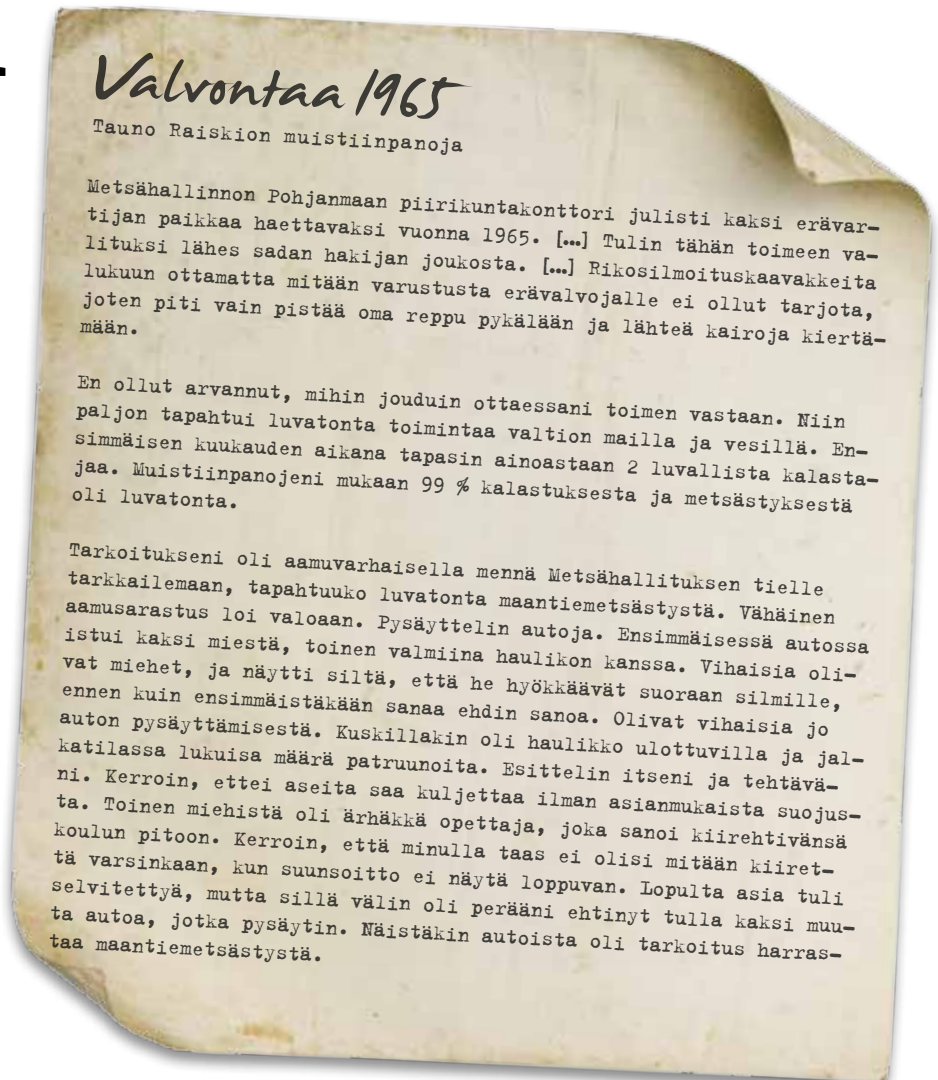
– Tiedän 1960-luvulta, että metsästäjät ajoivat kuorma-autolla sorateitä siten, että miehiä oli lavalla aseineen ampumassa kanalintuja, Pertti Kurtti muistelee.

Esimerkiksi tieltä ampuminen ei enää ole vallitseva käytäntö, vaan sen tuomitsevat metsästäjät itsekin. Kurtin mukaan varsinkin nuoret metsästäjät ovat valistuneita.

Toki valvonalle on yhä jatkuva tarve. Tyyppillistä on, että aseita kuljetetaan ilman suojusta autossa ja ammutaan liian läheltä autoa. Laittomia hirventappoja paljastuu vähän, mutta on tullut viitteitä ammattimaisesta, lihan myyntiin tähtäävästä salapyynnistä.

– Siinä on tällä hetkellä eniten toivomisen varaa, että hurautetaan emät nurin ja jätetään vasat kaipaamaan, Kurtti sanoo.

Aku Ahlholm

Tauno Raiskio aloitti erävalvontana 1965 Koillismaalla. Aluksi hänet nimitettiin poliisikonstaapeliksi. Nykyisin Metsähallituksen erävalvonnasta vastaavat henkilöt ovat erätarkastajia, joilla on poliisiin verrattavat oikeudet erävalvontatehtävissä. Kieppi julkaisee katkelmia Tauno Raiskion muistiinpanoista Raiskion perikunnan luvalla.

Ylikonstaapeli Pekka Toukola liikkuvasta poliisista tarkasti metsästäjä Risto Koskelan aseet ja paperit Syötteellä 2012. Metsästäjän asiat olivat kunnossa.

Tauno Raiskio tutkimassa karhua, joka oli ammuttu laittomasti moottorikelkasta ennen karhun kevätmetsästyksen alkua.

Uusi erätarkastaja aloitti Lapissa

Vesa Ihalempiä, 46, on Metsähallituksen uusin erätarkastaja Lapissa. Vanhempi konstaapeli Ihalempiä siirtyi erätarkastajaksi joulukuussa 2012 Lapin poliisilaitokselta, jossa hän työskenteli järjestyspoliisin kenttäjohtotehtävissä. Vesa Ihalempiän valvonta-alueeseen kuuluu eteläinen Lappi, ja hänen toimipaikkansa on Rovaniemellä.

Metsähallituksen malli Latvian soitimille

KUVA Markku Pirttimaa

Latvian metsähallitus eli Latvijas valsts meži päätyi sisällyttämään Metsähallituksen metson soidinten hoito- ja inventointikäytännöt omien metsiensä käsittelyperiaatteisiin. Metsähallitus on tietenkin asiasta hyvin otettu, ja ylpein mielin annoimme viime vuoden aikana veljesyritykselle koulutusta ja kokemustamme. Siinä Metsähallituksella onkin jonkin verran annettavaa liki 3 000 soitimen

hoitokokemuksella. Saatoimme kertoa heille tuloksiamme ja meidän jo vakiintuneesta metson soidinten ja elinympäristöjen inventoinnista, soitimien määrän ja laadun seurannasta sekä soidinten käsittelystä.

Baltian maissa on sen verran havumetsiä ja marjan varpuja, että homenokka on sielläkin viihtynyt. Latviassa on metsoa aina ollut sen verran, että perinne kevätsoitimelta ampumi-

Pikkujutut

Poronhoitoalueen karhuluvista tuli suosittuja

Metsähallituksen karhunmetsästysluvan poronhoitoalueelle lunasti viime syksynä 1 541 metsästäjää. Karhunmetsästys kiinnosti, vaikka kiintiöt olivat aiempaa pienemmät. Läntisen alueen kymmenen karhun kiintiöstä ammuttiin kahdeksan ja itäisen alueen 30 karhun kiintiöstä 22. Karhuluvista 716 ostettiin kännykkälupana ja 825 lupaa joko verkko- tai palvelunumerosta.

Metsähallitus laskee riistakolmioita

Metsähallitus osallistuu vuosittain riistakolmiotalkoisiin. Eniten valtion maille sijoitettavia kolmioita on La-

pissa. Kaikkiaan Metsähallituksen henkilöstön laskennassa Lapissa on 45 kolmiota. Laskentoihin osallistuu henkilöstöä eräpalveluista, virkistyspalveluista, luonnonsuojelusta ja metsätaloudesta. Osan valtion maiden kolmioista laskevat paikalliset metsästysseurat. Kolmioiden laskeminen on tärkeää, jotta esimerkiksi metsäkanalintujen metsästyksestä annettava asetus perustuisi kattavaan riistatietoon.

Susi voi olla keltainen

Väri vaihtelu on susille tyypillistä, kirjoittaa erikoistutkija Ilpo Kojola *Metsästäjä*-lehdessä (6/2012). Huomio on arvokas, sillä kellertäviä susia aletaan usein pitää kahvilakeskusteluissa koirasusina. Venäläistutkijoiden mukaan Etelä-Venäjän sudet ovat jopa tyypillisesti hiekankeltaisia,

eivät siis harmaita. Samassa lehdessä Jouni Aspi muistuttaa, että Suomessa geneettisesti tutkituista 300 sudesta vain kolme on ollut koirasusia.

Kanalintuluvat saa nyt kännykällä

Myös kanalintuluvia voi nykyisin varata kännykällä. Metsästäjä soittaa kännykkälupanumeron, näppäilee toivomansa alueen nelinumeroisen koodin ja toivotun alkamisajan. Mikäli alueella on kiintiötä, metsästäjä saa puhelun jälkeen tekstiviestin, johon häntä pyydetään vastaamaan lähettämällä nimensä. Tämän jälkeen lupa saapuu tekstiviestillä.

Kanalinnustuksen kännykkälupanumerot:

- 0600 55 1601 – 1 vrk (22,10 €)
- 0600 55 1602 – 2 vrk (40,31 €)
- 0600 55 1603 – 3 vrk (45,36 €)

Metsästyskoirat tappavat yhä enemmän poroja

Paliskuntain yhdistyksen keräämien tietojen perusteella koirat tappoivat kahden viime vuoden aikana 40 poroa, paikoin enemmän kuin suurpedot. Yleensä vahingon on aiheuttanut metsästyskoira. Paliskuntien ilmoitusten mukaan ongelmat ovat lisääntyneet lähes jokaisen paliskunnan alueella.

Paliskunnat toteavat metsästysoirien vaikeuttavan porotaloutta monin tavoin: koirat laukottavat poroja, ajattavat niitä aidoista läpi, hajottavat tokkia, erottavat vassoja emistään sekä aiheuttavat laidun-ongelmia ja ettoamisen estymistä. Suurimpana ongelmana paliskunnat kokevat hirvikoirat.

Koiravahingot vähenevät, mikäli metsästäjät pyrkivät kouluttamaan

seen on säilynyt koko neuvostomiehityksen ajan. Tosin nyt EU:n myötä tämä harrastus on pitänyt lopettaa. Ja liian helppoahan se on rakkautensa sokeaa metso ampua. Toisaalta samalla hiipui soidinten ylläpito. Latvialaiseen metsästysperinteeseen ei kuulu suomalainen metson käyttäminen haukkuvalta pystykorvalta, joten sekin on nyt kehityksen kohteena.

Metso on Latviassakin arvostettu, jalo ja jylhä lintu, joten kiinnostus metson elinympäristöjen hoitoon on alkanut lisääntyä. Metso nähdään myös merkittävänä osana luonto- ja riistamatkailua. Olipa heillä haaveita tehdä metsasta tarhattava, istutettava ja metsästettävä riistalintu, mutta kuten tiedämme, metso on metsien hiljainen eläjä eikä taivu tarhaan.

Latvialainen metson soidin ei juuri poikkeaa pohjalaisesta rehevästä rämemännikön reunasta. Männyt ovat olopuuna ja kuusentarrit näkösuojana. Soidinten umpeen kasvu on kuitenkin ongelma. Ensimmäinen havainto latvialaisillakin oli, että metson soidinten pelkkä suojeleminen ja hoitamattomuus eivät riitä. Hyvien soidinten ja riittävien leporeviirien ylläpito edellyttää suunnitelmallista työtä. Metson soidinprojektiä Latviassa vetävä projektipäällikkö **Elmars Petershof** Latvian metsähallituksesta piti tärkeänä ”pentsmarkata” toimintatapoja kokeneemmilta ja ottaa sieltä parhaat käytännöt Latvian metsiin sovitettuna. Tällainen käytäntö on meidän kolmiolaskennasta kehitelty kahdeksaisen muotoinen ”perhoslaskenta” soidinten ympäristön metsotiheyden selvittämiseksi.

Eino Piri

Näätä ei arvosta naisten hajuvettä

Näädästä tuli viime vuonna varsinainen riisa kesämökeille. Suomen riistakeskus joutui antamaan 11 poikkeuslupapäätöstä yhteensä 61 näädän tappamiseksi ennen metsästäyskauden alkua. Edellisvuonna lupia ei ollut kysytty yhtään, mutta viime vuoden kesällä useilla mökeillä paljastui suuria näätätuhoja: näädän pesä yläpohjassa johti usein koko välikaton uusimiseen ja mökin otsonointiin.

– Melko totaalaisia tuhoja löytyi. Niiden korjaamiseen kului usein tuhansia euroja, riistapäällikkö **Keijo Kapiainen** sanoo.

Pohjanmaan rannikolla näätäongelmien kanssa on painittu pitkään, mutta poikkeuslupia ei ole enää haettu. Riistapäällikkö **Stefan Pellas** sanoo syyn.

– Me neuvomme kaikkia laittamaan lehtipuhaltimen ilmanottoaukkoon pullollisen naisten parfyymia ja ruiskuttamaan koko anoksen näädän pesään mökissä, Pellas kertoo.

Näätä ei selvästikään ymmärrä kalliiden ja hienojen hajuvesien päälle. Pellaksen mukaan emo pakenee heti, mutta hakee poikaset myöhemmin pesästään. Hän mainitsee myös te-

KUVA Hannu Huttu

hokkaan hajuvesimerkin tarkoitukseen, mutta sitä *Kieppi*-lehti ei kehtaa julkaista.

Riistapäällikkö sanoo, että yhtä tapausta lukuun ottamatta näätäperhe on aina muuttanut kesämökiltä lopullisesti toisaalle, toivotavasti ei kuitenkaan autuaammille ullakoille tai naapurimökin välipohjaan.

Aku Ahlholm

koiristaan provapaita, metsästävät yhdellä koiralla kerrallaan tai selvittävät porotyöt etukäteen.

Sodankyläläisen Syväjärven alueella kokeillaan vahinkojen ennaltaehkäisyä ilmoittamalla alueen porotyöt netissä.

Katso: www.porotyot.fi

Suojelalueiden säädösvalmistelu alkaa eri puolilla

Erilaisten suojeluun varattujen alueiden (soidinsuojelun ja vanhojen metsien suojeluohjelmien sekä Natura 2000 -alueiden) perustaminen lakisäätöiksi luonnonsuojelualueiksi on alkanut. Työ etenee lähivuosiin eri puolilla maata ympäristöministeriön johdolla. Tämä koskettaa kaikkiaan noin 670 000 hehtaaria valtion omistamia alueita.

Perustamisen yhteydessä ratkaistaan alueiden metsästäysjärjestelyt. Tämän niin sanotun säädösvalmistelun aikana kuullaan eri paikallistahojen, mukaan lukien metsästäjien, näkemyksiä suojelun sekä erilaisten käyttömuotojen yhteensovittamisesta. Ympäristöministeriö ja Metsähallitus tiedottavat asiasta säädösvalmistelun tullessa alueella ajankohtaiseksi.

Ilomantsiin syntyy suuri hanhisuo

Eteläisen Suomen ensimmäinen laaja metsähanhikohde on työn alla. Noin 150 hehtaarin laajuinen Tervasuon Ilomantsissa ennallistetaan hanhisuoksi. Metsähallitus aloitti urakan viime syksynä alueen ennakkoraivauksella, ja talven aikana alueelta kerätään ainespuut. Kesällä 2013 Tervasuon ojat täytetään, ja syk-

syn mennessä ennallistus on valmis.

Tervasuon perinteistä metsähanhien pesimäaluetta, ja siellä on viime vuosinakin tavattu hanhia keväisin, joten oletettavasti pesivät hanhet löytävät Tervasuon pian ennallistuksen jälkeen. Suon reuna-alueista tulee erinomaista riekkoaluetta. Tervasuon ennallistus on osa Metsähallituksen mittavaa riistanhoitotyötä, jonka tarkoitus on palauttaa metsästyslupatulot suoraan riistan hyväksi.

Hirvihaku muuttui hieman

Suomen riistakeskus suosittelee, että myös paikalliset hirviseurueet Pohjois-Suomessa hakevat Metsähallituksen aluelupaa valtion maille tammikuussa. Seurueissa on oltava vähintään kymmenen metsästäjää, joista vähintään kuusi sellaisia, joilla

ei ole muuta mahdollisuutta metsästää hirveä. Muut tarkennukset ja ohjeet: lupahaku.eraluvat.fi tai sivustolta Eraluvat.fi.

Ruotsalainen pelkää karhua

Suomalaisten ja ruotsalaisten petopelot ovat erilaisia. Tutkija **Maria Johanssonin** mukaan 44 prosenttia ruotsalaista pelkää karhua. Suomalaisista 34 prosenttia ilmoitti pelkäävänsä karhua, kun Suurpedot.fi teetti asiasta kyselytutkimuksen. Ruotsissa karhukanta on kasvanut 2000-luvulla lähes kolminkertaiseksi Suomeen verrattuna. Lisäksi kaksi ihmistä on kuollut naapurimaassa karhun syliin kymmenen vuoden aikana. Suomalaiset pelkäävät sen sijaan sutta hieman yleisemmin kuin ruotsalaiset.

1

Ensihavainto

Matka, jonka metsästäjä kävelee ennen ensimmäistä lintuhavaintoa.

	Etelä-Suomi	Pohjois-Suomi
Metso	4,03 km	3,29 km
Teeri	2,06 km	1,86 km
Pyy	2,19 km	3,37 km
Riekko	-	22,11 km

Lähde: Riistakolmiolaskennat 2012, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos

Kanalintu on **KOLMEN PÄIVÄN URAKKA**

Metsästäjät eivät tyhjennä metsiä kanalinnuista. Kiepin toimitus alkoi hikoilla pelkästään saalispalautteita tutkimalla. Keskivertometsästäjä kävelee yhden saalislinnun eteen yli 20 kilometriä ja kolme päivää. Pystykorvan kanssa metsästävät saavat vähemmän saalista kuin ilman koiraa metsästävät, sillä he ampuvat harvoin pyytä eivätkä pyydä soidinsuolta.

GRAFIikka Jaakko Muilu | TEKSTIT Aku Ahlholm | TILASTOT Ahti Putaala ja Pekka Helle

2

Metsästäjän päivämätka

km/vrk	7,6
h/vrk	6,1

Lähde: Metsähallituksen Riistatalouden suunnittelu- ja seurantajärjestelmä 2012

3

Ensimmäinen saalis

Matka ja aika, jonka eri tavoin metsästävät kulkevat yhtä saalista kohden.

	Koko maa	Inari	Savukoski
Ei koiraa	19,9 km 2,7 vrk	21,3 km 2,2 vrk	18,4 km 2 vrk
Haukkuva koira	25,9 km 3,6 vrk	23,8 km 1,5 vrk	21,8 km 2,6 vrk
Seisova koira	17,9 km 2,3 vrk	13,2 km 1,2 vrk	13,8 km 1,4 vrk

Lähde: Metsähallituksen Riistatalouden suunnittelu- ja seurantajärjestelmä 2012

Apocalyptican Paavo Lötjönen **VAPAALLA SELLO VAIHTUU KIVÄÄRIIN**

TEKSTIT Sanna Hovi KUVAT Jonna Heiniö ja Christie Goodwin

Kun bändi aloitti syksyllä tauon maailmankiertueista, Paavo Lötjönen metsästi hirveä. Apocalyptican perustajajäsenenellä on erämaamökki Hailuodossa hanhimailla, ja ensi syksynä hän haluaa ehtiä myös teerijahtiin.

Apocalyptican sellisti Paavo Lötjönen innostui metsästyksestä vuosi sitten. Hänen appiukonsa on innokas metsästäjä, joka kuuluu kahteen eri seuraan ja käy metsästävässä aina Namibiassa asti.

– Aikani appiukkoa kuunneltuani päätin lähteä mukaan. Olin vuosi sitten syksyllä hänen mukanaan hirvijahdeissa kuunteluoppilaana, ja oikein hyvää opastusta sainkin. Meil-

lä suomalaisilla on hieno metsästyskulttuuri. Kaikki on säännösteltyä ja kontrolloitua.

Lötjönen on huomannut, että metsästäjät ovat monesti todellisia luonnonsuojelijoita. Luvat ovat harvassa. Kun kanta on heikko, seuroissa mietitään yhdessä, kannattaako niitä vähiä eläimiä kaataa.

Jatko juoksuaan

Sellisti on harrastanut ampumista koko ikänsä sekä pistoolilla että kiväärillä. Hän ei ole kilpaillut, mutta tauluun on tullut ammuttua paljonkin. Myös metsästäjäntutkinto meni heittämällä läpi. Syksyllä hän osallistui ensimmäistä kertaa hirvijahahtiin ja onnistui.

– Kaadoin vasan ensimmäisessä jahdissa, ensimmäisessä ajossa. Eläin jäi yhdellä laukauksella. Se oli jännittävä hetki, kun vasa ja emä tulivat näkyviin. Jäin odottamaan, kuinka ne tulivat siihen parinkymmenen metrin pää-

hän. Laukauksen jälkeen hirvi jatkoi juoksuun ja ehdin jo miettiä, että jäikö se ollenkaan.

Myöhemmin hän ampui myös nuoren uros-hirven. Muutamaa peuraakin hän pääsi katsoomaan silmästä silmään, sillä joka jahdissa eläimiä nousi näkyville.

– En tiedä mitään eettisempää lihaa kuin hirvi. Enemmän syön hirveä, joka on saanut vapaasti elää metsässä, kuin karsinassa kasvatettua porsasta.

Paavo kertoo nauttivansa suunnattomasti metsästä ja olevansa luontoihminen. Passissa paikoillaan istuminen, hiljaisuus, odotus ja ajomiesten ohjeet radiopuhelimen kautta korvanappiin tuntuvat juhlahetkiltä. Samoin metsästäjäporukan yhteishenki.

Zeniläinen laji

Tämä kaikki on tarpeellista vastapainoa Apocalyptican maailmankiertueille, joissa on vai-

Saalistajan KATSE

Yrittäkääpä rimpauttaa elokuun 20. päivänä miesvaltaiselle suomalaiselle työpaikalle. Se on turhauttavaa puuhaa. Hän on valittavasti koko päivän poissa..., puhelinvaihteesta vastataan sorsastuskauden aloituspäivänä.

Suomessa on monta alimainostettua asiaa. Yksi niistä on metsästys. Sitä harrastaa vähän laskutavasta riippuen yli 300 000 miestä ja naista. Määrä vastaa kuutta prosenttia väestöstä. Muualla Euroopassa ei päästä yhtä hurjiin lukuihin.

Mikä vetää meitä erälle? Selitystä on etsitty perinteestä. Suomessa metsästys kulkee konkreettisesti isältä pojalle, sillä liki puolet on lähtenyt metsälle isän tai sukulaisen mukana. Tee-se-itse-jahtimiehet ovat harvassa.

Biologituttava esitti toisen vaihtoehdon. Entä jos erästys onkin meillä geneeissä?

Uusin tieto kertoo, että me suomalaiset olemme muita kansoja alkukantaisempia ja maanläheisempiä, Euroopan viimeisiä mohikaaneja. Metsästäjä-keräilijän luonto näkyy niin perimässä kuin ulkonäössä.

Kurkatkaa vaikka peiliin. Sieltä jostain villamyssyn alta tuijottaa muista eurooppalaisesta poikkeava havumetsien saalistaja korkeine poskipäineen ja mataline silmäkuoppineen. Ainakin keskimäärin.

Jahtaaminen oli elintärkeää esi-isille. Sillä selvittiin nälästä, kylmästä ja taudeista. Samat kivikautiset vaistot jylläävät yhä pääkopassa, sillä geenit muuttuvat hitaasti.

Ehkä juuri siksi 100 000 suomalaista kirmaa tänäkin vuonna valtion mailla kivääri kourassa riistan perässä, vaikka vatsansa saisi täyteen paljon kätevämmän lähikaupan pakastealtaasta.

Jukka Ruukki

Kirjoittaja on Tiede-lehden päätoimittaja

PAAVO LÖTJÖNEN

- Syntynyt: Kuopiossa.
- Asuu: Helsingissä.
- Perhe: Vaimo ja kolme lasta.
- Koulutus: Sibelius-Akatemia, maisteri.
- Ammatti: Apocalyptican sellisti vuodesta 1993, perustajajäsen.

kea löytää luontoa, omaa rauhaa ja hiljaisuutta. Bändi on parhaillaan syyskuussa alkaneella vuoden mittaisella sapattivapaalla.

Lötjönen vietti lähes koko lokakuun metsästäen.

– Ampuminen on lajina hyvin zeniläinen. Ammunta alkaa jo aamiaispöydästä ja siitä, miten kävelet ulos ovesta. Jos on kiire, tietää kaiken menevän päin mäntyä. Pitää olla rento, jos haluaa hyvän osuman. Kylmän rauhallinen.

Zen tai meditaatio eivät silti kuulu Lötjösen

harrastuksiin. Hän sanoo olevansa enemmän tuleen tai meren horisonttiin tuijottelija. Hänellä on Hailuodossa 1860-luvulla rakennettu erämaamökki. Seudulla on hyviä lintumaastoja erityisesti hanhenmetsästäjille.

– Lapsena kävin enoni kanssa usein tee-rimetsällä. Sieltä on hienoja muistoja. Odotan parhaillaan lupia pienempikaliiperiseen kivääriin, jolla pääsisi teeriä metsästäämään.

Elmeri, Samuli ja Santeri Sillman kuuntelevat. Elmo-koira hakee lintua.

ISÄ, POJAT JA KOIRA

TEKSTI JA KUVAT Tuomo Pirttimaa

Samuli Sillmanilla on kova, mutta mieluinen tehtävä: hän kuljettaa metsässä nuorta suomenpystykorvaa ja kahta poikaansa. Kaikki ovat opissa, isä mukaan luettuna.

Elmeri Sillman kuuntelee suomenpystykorva Elmon haukkua epäilevästi. Vanhempi veli Santeri ja isä Samuli ovat lähteneet hiipimään haukulle.

– On vähän kyselevän tuntuista. Koira ei näe lintua, tai sitten lintua ei edes ole, Elmeri sanoo hiljaisella äänellä.

Samppa ja Santeri palaavat takaisin Elmon kanssa. Ei lintua, nuori koira käy vain aamun ensi hetkinä niin kovilla kierroksilla, että haukkuu hajua. Linnut ovat siinä olleet, se on varmaa.

– Ja hyvin se osaa hakea, Elmeri kehuu mikkokoiransa.

Matka jatkuu sumuisen laakean vaaran laakea. Äskeiset hajut jäävät vieläkin kaivele-

maan nuorta koiraa. Yhden hakulenkkin jälkeen se palaa äskeiselle haukkupaikalle ja aloittaa uudelleen.

– Sille ei ole saatu pudotusta kuukauteen, se käy nyt vähän kuumana, Samppa huokaa, ojentaa hihnan Santerille ja käskee tämän nuoremmuuttaan hakemaan koiran pois. No joo, poika protestoi, mutta lähtee ilman toista käskyä.

– Ei tässä mitään muuta ongelmaa ole kuin koiran kuumuus. Tuo energia kun saadaan käännettyä hakuun ja seurantaan, niin kaikki alkaa olla kohdillaan, Samppa miettii.

Kiirettä ei ole

Santeri tuo Elmon mukanaan ja se suostuu unohtamaan houkuttelevat hajut, uskoo ettei sieltä lintua löydy. Haku jatkuu. Samppa ja pojat vilkuilevat tutkaa, joka piirtää jatkuvasti koiran juoksemaa lenkkiä. Gepsin kartalle piirretty tasaista lenkuraa maaston muotojen mukaan ulottuen kahden–kolmensadan metrin päähän miehistä.

– Niin menee kuin telepatialla... tuokin

suon laita on nyt katsottu, Samppa mutisee.

Kolmensadan metrin päähän ulottuvat lenkit ovat sopiva matka. Sieltä pienen pystykorvan haukun vielä kuulee ja haukulle ehtii aikanaan, mutta lintu ei tiedä miehistä mitään.

Samassa haukku kivahtaa päälle.

– Tuo on jo kiihkeää, Santeri kuiskaa: siellä on lintu.

Perheen sisäinen marssijärjestys on selvä, se on sovittu etukäteen. Isä ja Santeri kiväärin kanssa lähtevät taas haukulle, sillä seuraava pudotus on Santun heiniä. Sen jälkeen vuoro taas vaihtuu Elmerille.

Lähtijät eivät ehdi edes kunnolla matkaan, kun haukku loppuu. Teeri lähti omia aikojaan, Elmo painelee perään, mutta muutama minuutin jälkeen se on kadottanut kauas lentäneen ruskateeren ja palaa nuohoamaan löytöpaikalle. Sieltä ei löydy toista, ja kymmenen minuutin päästä koira ottaa yhteyttä. Matka jatkuu.

Samppa on opettanut pojille, mitä haukun alettua tehdään. Viiteen minuuttiin ei tarvitse tehdä oikeastaan mitään, sen jälkeen sinne

"Me sovittiin, että väärään merkintään ei ammuta, muuten se haukkuu kohta jokaista hajua."

Kahvihetki. Metsässä liikkuminen on parasta, saalis on plussaa, isä ja pojat tuumivat.

Haukulta palaavat isä ja poika selittävät tilanteen: koppelo oli Santulla ristikossa, mutta Elmon merkintä ei ollut oikea, se haukkui väärää puuta. Nuori koira kävi kuumana mutta nuori mies ei.

– Me sovittiin, että väärään merkintään ei ammuta, Santeri sanoo rauhallisesti.

– Muuten se haukkuu kohta jokaista hajua. Koiran pitää kertoa tarkasti, missä lintu on, ennen kuin palkinto tulee.

Vietti vie metsään

Päivä on pitkällä, mutta vielä sankka sumu verhoaa korkealla vaarassa olevan suolammen maiseman. Tulee hetki, jolloin on aika lyödä kirves tervaskannon kylkeen ja tehdä kahvitulet. Santeri hakee pakilla suolammesta veden, ja Elmo-koira jaksaa nuoruuden vimmalla painella suota ympäri niin että vesi roiskuu.

– On se mahtavaa katsoa, kun nuori koira on metsässä ja nauttii, Samppa huokaisee Elmoa katsolessaan.

Eikä näytä homma olevan noitumista pojillekaan.

– Se on vietti. Metsässä liikkuminen on parasta. Saalis on plussaa, Santeri sanoo.

voi lähteä menemään. Haukun tuntumassa kiireen pitää loppua kokonaan. Pitää ajatella, että jos lintu on antanut haukkua viisi minuuttia, niin antaa se haukkua kymmenenkin.

Hermot pitävät

Poikien kesken haukulle menon vuorot ovat selviä, mutta oikein hankalissa maastoissa isä saattaa käyttää veto-oikeuttaan ja ottaa kokeneempiana tilanteen käsiinsä. Ei se kuitenkaan aina onnistumista tarkoita.

– Viime syksynä minä pudotin tämän koiran isälle ukkometon, Elmeri mainitsee muina miehinä.

Asian tarkempi selvittely paljastaa vähän muutakin: isä-Samppa kävi kivääreineen sösimässä ensimmäisen tilanteen, mutta metsoista saatiin uusintahaukku, jonka Elmeri hoiti kotiin haulikon kanssa.

Kuuluu kun edestä pörähtää lentoon pyy. Hetken ajan se sekoittaa Elmon hakua, mutta kohta koira suostuu unohtamaan pyyn ja matka jatkuu.

– Missä pyy, siellä metso, Samppa mutisee.

Niin on. Elmon tiukka haukku kajahtaa, Samppa ja Santtu hiipivät, haukku jatkuu. Sitten metsässä rymähtää, havulintu lähtee matkoihinsa eikä uusintahaukkua kuulu.

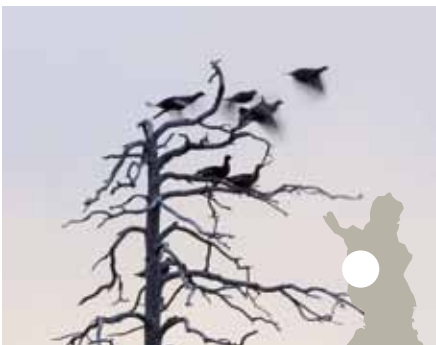
Eräammattilaisten kohdevinkit **PIENRIISTALLE**

TEKSTIT Reijo Hirvonen, Mikko Rautiainen, Pasi Kamula, Juha Tuomola, Aku Ahlholm
KUVAT Markku Pirttimaa, Hannu Huttu

Pienpedot:
Tervola (2617)
Keminmaa-Simo (2618)
Pello (2606)
Ylitornio (2609)

Supikoira on levittäytymässä kohti pohjoista, ja sen pääsy Ruotsiin pyritään estämään. Samalla pienpetojen metsästäjille tulokaslaji on tuonut merkittävästi lisää pyyntimahdollisuuksia Lounais-Lappiin, esimerkiksi **Keminmaa-Simon** alueelle (2618), **Tervolaan** (2617) ja 2609 **Ylitornion** kohteelle (2609).

Kanalinnut:
LÄNSI-LAPPI

Suomalainen erämies hakeutuu vaistomaisesti itään metsälle. Itä-Lapin, Koillismaan ja Kainuun kohteiden kiintiö täyttyy usein nopeasti myynnin alettua. Liekö kyseessä A. E. Järvisen eräkirjojen synnyttämä polte erämaihin?

Länsi-Lapissa kanalintukanta on useina syksyinä ollut hyvä. Samoin palautteiden perusteella saalista saadaan useammin kuin idässä. Metsästäjien kannattaisi useammin kokeilla läntisiä kohteita.

Metso:
MULTIA

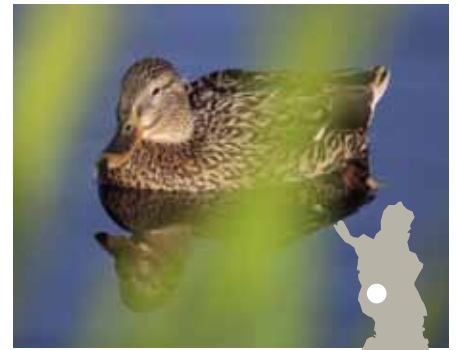
Keskisuomalainen monipuolinen metsämaisema yllättää helposti pohjoisen erämaihin tottuneen metsästäjän. Esimerkiksi **Multiala** (6617 tai 6620) metso lehahtaa siivilleen useammin kuin pohjoisessa. Keski-Suomen kohteilla on myös erinomaisia, rauhallisia ajokoiramaastoja, ja paikoin vesistöistä voi löytää merkkejä majavista.

Teeri:
PERHO (6612)

Perho on teerimaisemaa parhaimmillaan. Alueella on näinkin eteläiseksi kohteeksi yllättävän laajoja erämaita ja runsaasti suomaastoa. Kohde koostuu useista alueista, minkä vuoksi omaa rauhaa etsivä metsästäjä yleensä löytää omaa tilaa.

Perho on vedenjakajaseutua ja perinteistä metsäkanalintualueutta. Saattaapa seudulla törmätä metsäpeuraankin, mikä on aina elämys kenelle hyvänsä.

Vesilinnut:
AIRIJÄRVI JA MELTAUSJOKI

Vesilinnustus keskittyy perinteisesti alkusyksyyn. Jos ei välitä jahtiruuhkasta, voi jatkaa vesilinnustusta loppusyksynä muuttosorsaan aikaan. Erinomainen kohde on esimerkiksi **Ylitornion** (2609) alueen Airijärvet. Parhaan tuloksen saa laskemalla veneen vesille Iso-Airin itärannan soutuveneluisalta. Myös **Meltausjoki** (2614) on parhaimmillaan vasta syyskuussa, kuten useat eteläisemmätkin kohteet.

Metsäjänis:
Kuru (6645)
Orivesi (6651)
Yli-Ii (5626)

Metsäjäniksen pyyntiin soveltuvat useat kohteet eri puolilla. Tässä muutama vinkki kauptungeissakin asuville metsästäjille. Kuru ja Orivesi sopivat esimerkiksi tamperelaisen metsästäjän päiväkäyntikohteiksi, ja alueilla on hyvin jäniksiä. Kurussa metsästysmaita on 18 000 hehtaaria ja Orivedelläkin seitsemän eri aluetta samassa luvassa.

Pohjoisempaan Yli-Ii sopii oululaistenkin metsästäjien päiväkohteeksi. Kohde koostuu useasta laajahkosta alueesta, joissa riittää tutkittavaa vaikka koko syksyksi. Alue on monipuolinen: soita, suolampia, vaaroja, vanhaa metsää taimikkoo, puronvarsia ja aukkoja. Yli-Iin alueella on myös hyvät teeri- ja metsokannat.

Metsälinnut palaavat vanhoihin korpiin

Ihmisen muuttamaa luontoa on alettu palauttaa takaisin vanhaan tilaansa. Metsähallituksessa työ alkoi riekkosoista ja kosteikoista, mutta nyt metsätalouden ja riistanhoidon ammattilaiset ovat alkaneet kunnostaa myös vanhoja korpia kanalinnuille. Suomussalmen Kukkaronpuro on tästä tuore esimerkki.

TEKSTI Timo Eskola ja Aku Ahlholm | KUVAT Timo Eskola ja Markku Pirttimaa

Metsäammattilaiset katsovat luontoa eri silmällä kuin ennen. Muuten ei esimerkiksi Kukkaronpuro Heikkisenvaaran kylällä virtaisi jälleen, kuten joskus 50 vuotta sitten.

Paikan löysi metsätalouden suunnittelija **Kalervo Kinnunen**, kun hän oli laatimassa metsäojien kunnostussuunnitelmaa. Puron vanha uoma oli kuivattu uudella ojalla, mutta vanha ojanvarsikorven puusto oli hyvin säilynyt.

Kinnunen, eräsuunnittelija **Timo Eskola** ja

suunnittelija **Mari Pyykkönen** alkoivat miettiä, kuinka Kukkaronpuron ojanvarsikorpi kannattaisi palauttaa luonnontilaan. Uusi uoma päätettiin padota. Työn teki metsätalouden urakoitsija ympäröivän alueen ojanperkausten yhteydessä.

Konetyö maksoi 1990 euroa, joka maksettiin metsästäjien maksamista metsästysluvista saatavilla tuloilla. Metsähallitus sijoittaa osan metsästyslupatuloista luonnon hyväksi: riistanhoitotöihin ja valistukseen.

Tämä metsästäjien maksama panos tuotti 1,3 kilometriä ja 3,7 hehtaaria alkuperäistä ojanvarsikorpea, joka on metsäkanalintujen poikasille ihanteellista maastoa.

– Viime keväänä, kun kiertelin ojanvarsikorpea toisaalla, maasta lähti jatkuvasti koppelaita, Etelä-Suomen riistanhoitokohteista vastaava eräsuunnittelija **Markus Pekkinen** sanoo.

Tutkimus vahvistaa korprien hyödyn riistalle. Vanhasta uomasta vesi leviää laajemmalti maastoon, jolloin kosteus ja lämpö säilyvät alueella tasaisena ainakin juhannukseen saakka, jolloin poikaset ovat kuoriutuneet.

Korpialueen pieneliöstö ja kasvillisuus auttavat pieniä metsoja, teeriä, pyitä ja riekkoja kasvamaan. Tulokset näkyvät usein pian. Viime syksynä Kukkaronpuron vesi virtasi vanhaa uomaa pitkin, ja ympäröivä korpi vettyi. Sekä riista että marjastajat kiittävät.

Kunnostuksen jälkeen 2012

Suomussalmen Kukkaronpuro virtaa jälleen vanhaa uomaa pitkin ja levittää kosteutta puronvarsikorpeen. Metsäkanalinnut kiittävät ja voivat jälleen lisääntyä alueella.

Näin kanalintujen poikueympäristöjä parannetaan

- Metsähallitus sijoittaa metsästyslupa- tuloja luonnon hyväksi.
- Elinympäristöjä on parannettu aktiivi- sesti vuodesta 2007 lähtien. Lisäksi lu- patuloja sijoitetaan muuhun riistatyö- hön, valistukseen ja viestintään.
- Vuoden 2011 loppuun mennessä riis- tan elinympäristöinä oli ennallistettu 2 170 hehtaaria suota ja 166 hehtaaria kosteikkoja. Korpien kunnostus oli vas- ta alkanut, ja niitä oli ennallistettu 14 hehtaaria.
- Luonnontilaiset ja sen kaltaiset pu- ronvarsimetsät ovat metsälain 10 §:n tarkoittamia erityisen tärkeitä elinympä- ristöjä, joiden ominaispiirteet tulee lain mukaan säilyttää.
- Ennen nykyistä metsälakia on kuiten- kin ehditty kuivattaa metsätalous- toimenpiteiden yhteydessä monta ojanvarsikorpea 1950–70-luvuilla. Nyt riistanhoitotyö koskee juuri näitä koh- teita.
- Puronvarsikorven vanha purouoma on monesti oikaistu ja kuivattu kaivettulla uudella ojalla, jolloin kevään valuma- vedet menevät nopeasti pois, eivätkä leviä tasaisesti maastoon. Kunnosta- misen yhteydessä vedet palautetaan vanhaan purouomaan. Korpien kun- nostaminen vaatii usein huolellisen ta- pauskohtaisen suunnittelun.
- Soiden ennallistamisen yhteydessä li- sätään suon ja metsämaan välistä niin sanottua vaihtumisvyöhykettä, joka on riistalle tärkeää elinympäristöä. En- nallistetuille soille jätetään myös riis- tatiheikköjä, joissa on suojaa ja ravin- toa tarjolla.

Kysy lisää Metsähallituksen riistanhoitotyöstä:

Nilla Aikio
Lappi
0205 64 7629

Timo Eskola
Pohjanmaa
0205 64 6523

Markus Pekkinen
Etelä-Suomi
0205 64 5045

Motomies katsoo RIISTAN SILMIN

**Riistametsistä puhuminen tun-
tuksi turhalta, jos puun kaataja
ei osaisi ottaa riistaa huomioon.
Keijo Puranen osaa.**

TEKSTI JA KUVA Aku Ahlholm

Hän on toisen polven motokuski eli monitoimikoneen ohjaaja, joka vastaa nytkin puhelimeen koneen ohjaimista. Työn alla on juuri ensiharvennusmännikkö.

– Kyllähän se pääpaino on motokuskin työssä. Meidän pitää osata katsoa, miten riista otetaan huomioon hakkuissa, Puranen sanoo.

Puranen arvioi monitoimikoneen ikkunas-
ta avautuvaa näkymää. Yleensä jokaisella ku-
violla on kohtia, joita hän säästää riistalle ti-
heiköiksi, mutta nyt kyseessä on selkeän nä-
köinen kuvio, jossa ei ole juuri alikasvospuuta.

Tavallisesti jos hän huomaa luontaisesti

sakeamman metsäkohdan, jossa on tiukkaa alikasvospuustoa, hän säästää sen. Riista kiittäisi motomiestä siitä, jos osaisi.

Viisitoistavuotisen uransa aikana Puranen on huomannut, että riistasta puhutaan koko ajan enemmän. Tehokkuuskaan ei siitä kärsi, jos esimerkiksi riistatiheikköjä jätetään. Ne ovat luontaisestikin tuottamattomissa ja vaikeasti korjattavissa kohdissa.

Puranen mukaan Metsähallituksen kohteilla riistasta ja hallitusta hoitamattomuudesta puhutaan paljon, mutta yksityismetsien käsitellyssä ei vielä yhtä lailla.

Hän toivoo, että metsäammattilaisia koulutettaisiin enemmän riista-asioihin. Riistan huomioimisesta puhutaan jo paljon metsätalouden suunnittelijoiden kanssa, mutta selkeää koulutusta kaikille metsässä työskenteleville hän toivoo lisää.

Motokuski Keijo Puranen tutkii ympäristöä Viitasaarella. Hän jättää riistalle esimerkiksi tiheikköjä metsään aina kun se on mahdollista.

Lisätietoa ympäristöoppaasta

- Metsähallituksen metsätalouden ympäristöopas on ladattavissa osoitteessa www.metsa.fi/metsatalous.
- Painettua opasta voi ostaa Metsähallituksen asiakaspalvelupisteistä.

METSÄSTYSLUVAT valtion maille

Metsästäjän tulee hankkia metsästyskortin lisäksi maanomistajan lupa metsästä. Valtion maille luvan saa Metsähallitukselta, jonka lakisäiteinen tehtävä on tarjota metsästysmahdollisuus erityisesti niille, joilla ei sitä muuten ole.

Luvat maksavat sen verran, kun luvan myymisestä aiheutuu kustannuksia ja kun metsästettävän riistan kannanhoidon arvioidaan maksavan. Tuloja ohjataan siis riistan hyväksi.

Metsästyslupa on kiintiöity lupa-alueittain. Mikäli kiintiö on täynnä, lupia ei enää alueille saa. Kiintiöinnillä varmistetaan riistakantojen kestävyys. Esimerkiksi huonona lintuvuonna lupia myydään vähemmän.

Pohjois-Suomessa henkilöllä, jonka kotipaikka on metsästyslain 8§:n osoittamalla alueella, on oikeus metsästä kotikunnassaan valtion maille ilman erillistä maksua.

Kanalintulupa

Kaikki pienriista

Vuorokausiluvat myydään kahdessa erässä: kesällä ja syksyllä. Lupia saa myös kännykällä.

Kausilupia voi hakea useille alueille huhtikuun aikana. Hakualueet: www.eraluvat.fi.

› Katso sivu 28!

Vesilintu- ja jänislupa

Kaikki pienriista paitsi kanalinnut

Vuorokausiluvat voi ostaa useille alueille myös kännykällä.

Kausilupia voi hakea useille alueille huhtikuun aikana. Hakualueet: www.eraluvat.fi.

› Katso sivu 29!

Nuorisolupa

Kaikki pienriista, myös kanalinnut

Edullinen lupa alle 18-vuotiaille, 10 euroa viikko. Luvan saa helposti kännykällä.

Nuorisoluvalla halutaan tukea nuorten eräharrastusta.

› Katso sivu 30!

Pienpedot ja muu riista

Pienpedot

Kausilupa koko metsästyskaudelle maksaa 10 euroa. Luvan voi hankkia helposti kännykällä kaikkina vuorokauden aikoina.

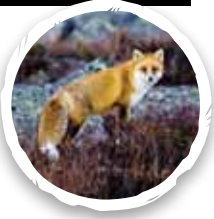
› Katso sivu 31!

Majava

Kanadanmajavaa voi metsästä pienpeitoluvalla.

Muu riista

Muista luvista ja metsästysoikeuden vuokraamisesta lisätietoja antavat eräsuunnitelijat (sivu 34).

Suurpedot

Karhu

Poronhoitoalueen karhunmetsästyslupa voi ostaa mm. kännykällä automaattinumeroista.

Muualle on eri lupa, ja metsästäjän on ilmoitettava karhunmetsästyksen yhteislupa.

Susi ja ilves

Metsästäjän on aina, myös poronhoitoalueella, ilmoitettava yhteislupa.

Ahmaa ei metsästetä.

› Katso sivu 32!

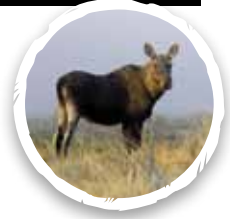
Hirvi

Hirvenmetsästyksen aluelupahakemus netissä lupahaku.eraluvat.fi tammikuun 2013 aikana.

Metsähallitus myöntää seurueille hirvenmetsästysalueita, mutta ei päätä pyyntiluvista. Niitä haetaan riistakeskuksesta. Muistathan tarkistaa seurueesi ajantasaiset tiedot.

Syksyllä vieraiden on mahdollista päästä jahtiin vierasluvalla, jonka saa helposti kännykällä.

› Katso sivu 33!

Pienriistan metsästysalueet

Valtion mailla on 123 aluetta pienriistan metsästyksessä. Niillä voi metsästää muun muassa kanalintuja, vesilintuja ja jäniksiä.

 Metsästyslupa-alue

5632 Lupa-alueen numero

Pohjakartta © Karttakeskus, Lupa L5293
© Metsähallitus 2012

Tarkemmat tiedot metsästysalueista löydet netistä

Metsästysasiat ja kohdetiedot: www.eraluvat.fi

Alueen kartta: www.eraluvat.fi (pdf) ja www.retkikartta.fi

Pienriistan metsästysalue

Kunnat, riistakeskus

Etelä-Suomi

6671 Evo

Hämeenlinna, Etelä-Häme

6674 Keihäsjärvi

Loppi, Etelä-Häme

6675 Vesijako

Padasjoki, Etelä-Häme

Länsi-Suomi

5636 Lestijärvi

Lestijärvi, Pohjanmaa

6612 Perho

Perho ja Halsua, Pohjanmaa

6613 Kivijärvi

Kivijärvi, Kinnula ja Perho, Keski-Suomi; Pohjanmaa

6614 Linkkilä

Alajärvi, Perho, Vimpeli ja Kyyjärvi, Keski-Suomi; Pohjanmaa

6615 Vahanka

Karstula, Kyyjärvi ja Soini, Keski-Suomi; Pohjanmaa

6616 Mäkelä

Pylkönmäki, Keski-Suomi

6617 Kukko-Multia

Pylkönmäki ja Multia, Keski-Suomi

6619 Arpainen

Soini ja Ähtäri, Pohjanmaa

6620 Ähtäri

Ähtäri ja Multia, Keski-Suomi; Pohjanmaa

6630 Kinnula

Kinnula ja Viitasaari, Keski-Suomi

6631 Luotonen

Pihtipudas ja Viitasaari, Keski-Suomi

6632 Valkeismäki-Purala

Pihtipudas ja Viitasaari, Keski-Suomi

6635 Äänekoski

Saarijärvi, Karstula, Viitasaari, Kannonkoski, Äänekoski, Keski-Suomi

6642 Virrat

Virrat ja Ähtäri, Pohjois-Häme; Pohjanmaa

6643 Parkano

Parkano, Karvia, Kihniö ja Ikaalinen, Satakunta

6645 Kuru

Kuru, Ruovesi ja Virrat, Pohjois-Häme

6647 Rankku

Pori, Satakunta

6651 Orivesi

Orivesi, Juupajoki, Ruovesi, Jämsä, Tampere, Pohjois-Häme

6661 Muuratjärvi

Korpilahti, Muurame, Jämsä, Jämsänkoski, Keski-Suomi

6663 Toivakka

Toivakka, Jyväskylän mlk, Leivonmäki, Luhanka, Keski-Suomi

6666 Kuhmoinen

Kuhmoinen, Pohjois-Häme

Itä-Suomi

6633 Heiniperä

Kiuruvesi, Pohjois-Savo

7603 Rahustenaho-Levämäki

Vieremä, Pohjois-Savo

7604 Jyrkkä-Kontio

Sonkajärvi ja Rautavaara, Pohjois-Savo

7614 Siera-Yöttäjä

Rautavaara, Valtimo ja Nurmes, Pohjois-Savo; Pohjois-Karjala

7621 Hirvivaara-Rostua

Nurmes, Rautavaara ja Juuka, Pohjois-Savo; Pohjois-Karjala

7624 Peurajärvi-Mujejärvi

Nurmes ja Valtimo, Pohjois-Karjala

7630 Kiikkukangas

Polvijärvi, Pohjois-Karjala

7635 Kukkaro-Lakla

Lieksa, Pohjois-Karjala

7638 Elimo-Kitsi-Piilo

Lieksa ja Ilomantsi, Pohjois-Karjala

7642 Kuora-Kontiovaara-Uimaharju

Lieksa, Pohjois-Karjala

7652 Ilomantsi

Ilomantsi, Pohjois-Karjala

7668 Heinävesi

Heinävesi ja Liperi, Etelä-Savo; Pohjois-Karjala

7675 Leipämäki

Savonlinna, Etelä-Savo

7680 Lohikoski-Likastenperä

Punkaharju ja Sulkava, Etelä-Savo

7685 Pyylampi

Karttula, Pohjois-Savo

7689 Tervanen-Leikko-Pusa

Pieksämäki, Etelä-Savo

7693 Sorsasalo-Ahveninen

Joroinen, Pieksämäki ja Leppävirta, Etelä-Savo; Pohjois-Savo

7695 Säkikisalo

Hirvensalmi, Etelä-Savo

7697 Luotola

Mikkeli, Etelä-Savo

Pohjanmaa, Kainuu

5601 Paltamo

Paltamo, Kainuu

5602 Hossa

Suomussalmi, Kainuu

5603 Martinselkonen

Suomussalmi, Kainuu

5604 Itä-Suomussalmi

Suomussalmi, Kainuu

5605 Länsi-Suomussalmi

Suomussalmi, Kainuu

5608 Puolanka

Puolanka, Kainuu

5611 Hyrynsalmi-Ristijärvi

Hyrynsalmi ja Ristijärvi, Kainuu

5613 Sotkamo

Sotkamo, Kainuu

5614 Kajaani

Kajaani, Kainuu

5615 Vuolijoki

Kajaani, Kainuu

5616 Vaala

Vaala, Oulu

5617 Länsi-Kuhmo

Kuhmo, Kainuu

5618 Itä-Kuhmo

Kuhmo, Kainuu

5619 Etelä-Kuhmo

Kuhmo, Kainuu

5620 Länsi-Kuusamo

Kuusamo, Oulu

5621 Pohjois-Taivalkoski

Taivalkoski, Oulu

5622 Etelä-Taivalkoski

Taivalkoski, Oulu

5623 Kouva

Pudasjärvi, Oulu

5624 Syöte

Pudasjärvi, Oulu

5625 Etelä-Pudasjärvi

Pudasjärvi, Oulu

5626 Yli-Ii

Yli-Ii ja Kuivaniemi, Oulu

5627 Röyttä

Ii, Oulu

5628 Utajärvi

Utajärvi, Oulu

5629 Kantojärvi

Tyrnävä, Temmes, Oulu

5630 Pyhäntä

Pyhäntä, Oulu

5631 Riikinhovi

Pyhäjärvi, Oulu

5632 Isokangas

Ylivieska, Oulu

5633 Rahja

Kalajoki, Oulu

5634 Sievi

Sievi, Oulu

5635 Haapajärvi-Reisjärvi

Haapajärvi ja Reisjärvi, Oulu

5637 Itä-Kuusamo

Kuusamo, Oulu

5638 Korpihovi

Pyhäjärvi, Oulu

5639 Länsi-Pudasjärvi

Pudasjärvi, Oulu

5640 Muhos

Muhos, Oulu

Lappi

2602 Muonio

Muonio, Lappi

2604 Kolari

Kolari, Lappi

2606 Pello

Pello, Lappi

2609 Ylitornio

Ylitornio, Lappi

2611 Pokka-Pulju

Kittilä, Lappi

2612 Levi

Kittilä, Lappi

2613 Maunu

Kittilä, Lappi

2614 Meltaus

Rovaniemi, Lappi

2615 Rovaniemi

Rovaniemi, Lappi

2616 Herankaira

Rovaniemi, Lappi

2617 Tervola

Tervola, Lappi

2618 Keminmaa-Simo

Keminmaa ja Simo, Lappi

2619 Ranua

Ranua, Lappi

2620 Posio

Posio, Lappi

3602 Kemijärvi

Kemijärvi, Lappi

3606 Vasaselkä

Sodankylä, Lappi

3607 Sorvorta

Savukoski, Lappi

3608 Tulppio

Savukoski, Lappi

3609 Vintilä

Savukoski, Lappi

3610 Kemi-Kuro

Savukoski, Lappi

3611 Naruska-Tuntsa

Salla, Lappi

3612 Vilma-Savina

Salla, Lappi

3613 Itäinen Pelkosenniemi

Pelkosenniemi, Lappi

3614 Läntinen Pelkosenniemi

Pelkosenniemi, Lappi

3615 Lokka-Porttipahta

Sodankylä, Lappi

3616 Koitelainen

Sodankylä, Lappi

3617 Pomo-Rajala

Sodankylä, Lappi

1601 Karigasniemi

Utsjoki, Lappi

1602 Paistunturi

Utsjoki, Lappi

1603 Kaldoaivi

Utsjoki, Lappi

1604 Nuorgam

Utsjoki, Lappi

1605 Näätämo

Inari, Lappi

1606 Vätsäri

Inari, Lappi

1607 Kaamanen

Inari, Lappi

1608 Muotkatunturi

Inari, Lappi

1609 Angeli

Inari, Lappi

1610 Hammastunturi

Inari, Lappi

1611 Kuttura

Inari, Lappi

1612 Tsarmitunturi

Inari, Lappi

1613 Käsivarsi

Enontekiö, Lappi

1614 Hetta-Karesuvanto

Enontekiö, Lappi

1615 Näykkälä

Enontekiö, Lappi

1616 Nunnanen

Enontekiö, Lappi

Kanalintulupa

Kanalintulupa kattaa kaiken pienriistan metsästyksen.

Lyhyet kanalintuluvat

Luvan kesto	Saalispistekiintiö	Hinta
1 vrk	5 pistettä	22 €
2 vrk	9 pistettä	40 €
3 vrk	11 pistettä	47 €
4 vrk	12 pistettä	54 €
5 vrk	13 pistettä	60 €
6 vrk	14 pistettä	65 €
7 vrk	15 pistettä	70 €
Ylä-Lapin riekkolupa		17 € /vrk

Katso riistan saalispistearvot sivulta 30!

Myynti

- Puhelinpalvelu 020 69 2424. Arkisin 8–16.
- Eräluvut.fi 24 h
- Kännykkäluvut 24 h
 - 0600 55 1601 – 1 vrk (22,10 €)
 - 0600 55 1602 – 2 vrk (40,31 €)
 - 0600 55 1603 – 3 vrk (45,36 €)
- Ylä-Lapin riekkolupa
 - 0600 55 1600 – 1 vrk (17,14 €)

Puhelun aikana näppäillään lupa-alueen numero (katso numerot sivulta 27) ja toivottu aloituspäivä (esim. 10.9. = 1009).

Myyntialoituspäivät 2013

Metsästysalueen sijainti	Kesä 2013	Syysy 2013
Etelä-, Länsi- ja Itä-Suomen alueet	ma 3.6.	ma 26.8.
Salla, Savukoski, Pelkosenniemi, Sodankylä, Kemijärvi	ti 4.6.	ti 27.8.
Pohjanmaa, Kainuu	ke 5.6.	ke 28.8.
Keminmaa, Kittilä, Kolari, Muonio, Pello, Rovaniemi, Ranua, Simo, Tervola, Ylitornio, Posio	to 6.6.	to 29.8.
Enontekiö, Inari, Utsjoki (riekkoluvat)	pe 7.6.	pe 30.8.

Kesämyynnissä myydään kanalintulupia vain 15. lokakuuta saakka.

Tarkista myyntipäivät www.eräluvut.fi

Kausiluvat

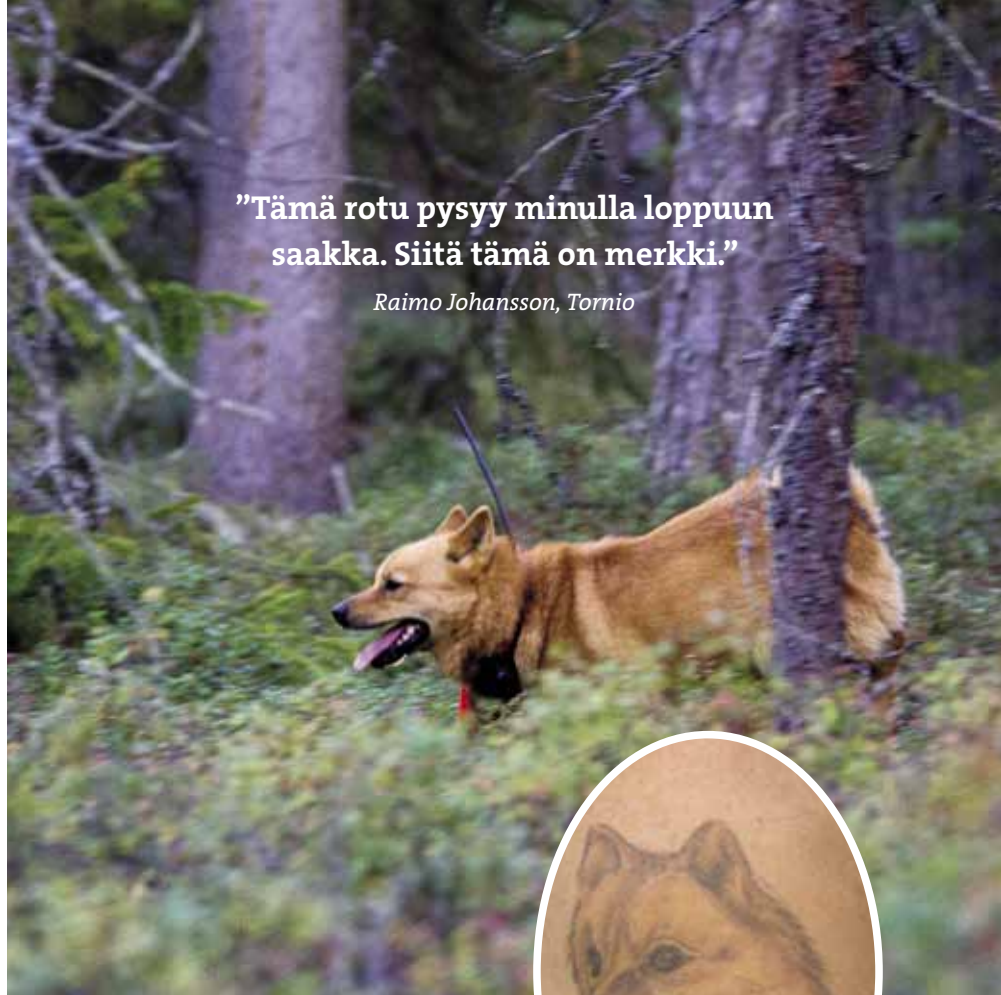
	Kiintiö	Hinta
Kaikki pienriista	30 (max. 15 p. kanalinnuille)	130 €
Jousilupa kaikelle pienriistalle	15 (max. 9 p. kanalinnuille)	65 €
Lapin kaupunkilaisen pienriistolupa	30 (max. 15 p. kanalinnuille)	67 €

Kausiluvan haku

Haku huhtikuussa lupahakujärjestelmällä lupahaku.eräluvut.fi. Kausilupia ei ole saatavilla kaikille alueille. Tarkemmat ohjeet ja haettavissa olevat alueet www.eräluvut.fi. Järjestelmästä ei voi ostaa 1–7 vrk:n lupia.

”Tämä rotu pysyy minulla loppuun saakka. Siitä tämä on merkki.”

Raimo Johansson, Tornio

Mestarikoira ikuistettiin isännän nahkaan

Suomenpystykorvan hankkiminen oli torniolaisen **Raimo Johanssonin** haaveena jo pikkupoikana.

– Heti siitä asti, kun metsästyshommia aloin harrastaa, oli ajatus, että joku päivä minulla on pystykorva.

Kun haaveistaan pitää kiinni, ne saattavat toteutua. Ajokoirien kanssa pitkään touhunnut mies ehti viettää pari koiratonta vuotta, kunnes vuosikymmen sitten taloon tuli punainen pystykorvauros, viisi vuotta sen jälkeen narttu, ja molempien koirien työt metsällä alkoivat kulkea tavallista paremmin. Nuorempi, Kotirovan Taiga, on kolminkertainen linnunhaukun suomenmestari ja myös Pohjoismaiden mestari.

– Suomenpystykorva on minulle se oi-

kea rotu. Se on isäntäuskollinen, loistava metsästyskoira ja tosi mukava kotikoira. Kotonakin ne ovat puhetta vailla.

Koska Johansson tunsii löytäneensä oikean rodun, hän päätti myös näyttää sen teettämällä vasempaan olkavarteen kuvan elämänsä koirasta. Johanssonin nahkaan on tosiaankin ikuistettu Taiga, ei mikä tahansa suomenpystykorva.

– Siskonpoika tekee tatuointeja työseen, se minulle Taigan ikuisti. Moni on tullut puhuttelemaan tatuoinnin takia. On siitä naurua riittänyt.

– Tämä rotu pysyy minulla loppuun saakka. Siitä tämä on merkki.

Tuomo Pirttima, teksti ja kuvat

Näin kanalintujahdin asetus etenee

Syksyllä 2012 päätös kanalinnustuskauden lyhentämisestä tuli syyskuussa, kun linnustus oli jo alkanut. Tämä kummas-tutti joitain metsästäjiä, sillä aikaisemmin päätökset oli saatu jo kesällä.

Syynä uudistukseen on, että nyt asetus kanalinnuksesta annetaan tuoreiden riistakolmiolaskentojen tulosten perusteella, jotta voidaan varmistua metsästyksen kestävydestä. Riistatalouspäällikkö

Jarkko Nurmi Suomen riistakeskukselta kertoo, miten asetus nykyisin etenee.

Tässä esitetty malli edellyttää, että joko lausunnoille varattua aikaa voidaan lyhentää tai asetus voi tulla lainvoimaiseksi nopeammin kuin kahdessa viikossa. Näitä kysymyksiä selvitetään syyskuksi 2013.

Aku Ahlholm

27.7.–11.8. Riistakolmiolaskennat

Jos metsästäjät haluavat, että heidän laskemansa riistakolmio varmuudella otetaan huomioon asetuksessa, kolmio on laskettava viimeistään viikonloppuna, jolloin kyyhkyjahti alkaa.

15.8. Riistakeskuksen esitys asetuksesta

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos on päivittänyt kaikki riistakolmiolaskentojen tulokset internetiin. Riistakeskus järjestää yhteistoimintakokouksen, jossa laskentojen tuloksia käsitellään.

Kokouksen jälkeen kestävän metsästyksen tiimi, jota vetää riistapäällikkö Jukka Keränen, antaa riistakeskuksen esityksen ministeriölle. Esitys perustuu puhtaasti riistakolmiolaskentoihin.

20.8. Asetusluonnos valmistuu

Riistakeskuksen esityksen pohjalta maa- ja metsätalousministeriö antaa asetusluonnoksen metsäkanalintujen metsästysajoista. Ministeriö pyytää lausuntoja, jotka on annettava viikon tai kahden kuluessa.

27.8. Lopullinen asetus

Lausuntoajan jälkeen, eli aikaisintaan 27. elokuuta, ministeriö antaa lopullisen asetuksen kanalintujen metsästysajoista. Asetus on lainvoimainen kahden viikon kuluttua eli juuri ennen kanalintujen metsästyskauden alkua.

9.–10.9. Asetus tulee voimaan

Ministeriön asetus metsästysajoista tulee voimaan juuri, kun kanalintujen metsästys alkaa.

Vesilintu- ja jänislupa

Vesilintu- ja jänislupa oikeuttaa metsästä-mään kaikkea muuta pienriistaa kuin kanalintuja. Metsästäjät voivat hankkia tämän edullisemman pienriistoluvan myös kanalintukaudelle.

Lyhyet luvat

Luvan kesto	Saalis pistekiintiö	Hinta €
1 vrk	5 pistettä	11 €
2 vrk	9 pistettä	20 €
3 vrk	11 pistettä	25 €
4 vrk	12 pistettä	27 €
5 vrk	13 pistettä	29 €
6 vrk	14 pistettä	35 €
7 vrk	15 pistettä	38 €

Osakuusilupa ajalle 1.11.–30.4. maksaa 55 euroa. (Kiintiö 20 saalis pistettä).

Myynti

- Luvat tulevat myyntiin 10.6.2013 klo 8.00
- Kännykkäluvut 24 h
Soita automaattinumeroon, näppäile alueesi numero (katso sivulta 27) ja aloituspäivä. Saat luvan tekstiviestillä.
- 0600 55 1611 – 1 vrk:n lupa
- 0600 55 1612 – 2 vrk:n lupa
- 0600 55 1613 – 3 vrk:n lupa
- 0600 55 1615 – nuorisolupa (sis. kanalinnut)

HUOM! Kaikille alueille ei saa kännykkäluvia. Tarkista, mille alueille kännykkäluvia myydään: www.eraluvat.fi.

Puhelinpalvelu 020 69 2424

Arkisin 8–16.

Eräluvut.fi 24 h

Kausiluvat

Lupatyyppe	Saalis pistekiintiö	Hinta €
Muu pienriista kuin kanalinnut	20 pistettä	80 €
Jousilupa muulle kuin kanalinnuille	15 pistettä	40 €

Kausiluvan haku

Haku huhtikuussa lupahakujärjestelmällä lupahaku.eraluvat.fi. Kausiluvia ei ole saatavilla kaikille alueille. Tarkemmat ohjeet ja haettavissa olevat alueet www.eraluvat.fi. Järjestelmästä ei voi ostaa 1–7 vrk:n lupia.

Nuorisolupa

Metsähallitus haluaa tukea nuorten eräharrastusta tarjoamalla nuorille edullisen ja helposti saatavan metsästysluvan. Metsästämään nuorisoluvalla pääsee jokainen alle 18-vuotias metsästyskortin omaava henkilö. Lupa oikeuttaa metsästämään kaikkea pienriistaa, myös kanalintuja.

Alle 15-vuotias voi metsästää pienriistaa myös 18 vuotta täyttäneen aseenkantoluvan haltijan välittömässä valvonnassa haltijan kiintiöön.

Luvan hinta: 10 €
Metsästysaika: 7 vrk
Saalispestekiintiö: 15 pistettä

Myynti

Kännykkälupa

0600 55 1615

Soita automaattinumeroon (avoinna 24 h), näppäile alueesi numero (katso sivu 27) ja aloituspäivä. Saat luvan tekstiviestillä.

Puhelinpalvelu 020 69 2424

Arkisin 8–16.

Eräluvut.fi 24 h

Muistathan tarkistaa lupasi saalispestekiintiön!

Pienriistan saalispestearvot

Metso	9 pistettä
Teeri	4 pistettä
Pyö	2 pistettä
Riekko	2 pistettä
Hanhi	6 pistettä
Muut vesilinnut	1 piste
Muu linturiista	1 piste
Kanadanmajava	5 pistettä
Metsäjänis ja rusakko	2 pistettä
Pienpedot ja turkisriista	0 pistettä

Koululaiset tekivät oman Kiepin

Metsähallituksen eräpalvelut panostaa nuorten eräharrastukseen. Alaikäisille on esimerkiksi oma erityinen nuorisolupansa. Niinpä *Kiepin* ja *Tuikin* toimitus halusi ottaa nuoret mukaan myös lehden tekoon.

Kolarin Kurtakon koulun oppilaat kirjoittivat luontokeskus Kellokkaan mediapajassa itse juttuja *Kieppiin*. Lisäksi

he pistivät lehden kannen uutisotsikot kokonaan uusiksi. Lopputulos oli selvätkin raikkaampi kuin, mihin *Kiepin* keski-ikäistynyt toimitus olisi itse pystynyt.

Aku Ahlholm,
Kiepin ja Tuikin päätoimittaja

METSÄSTYSLUVAT

Kanalintulupa

Udae nusam, qui asped elauda diae pronenet es niminve ndionse lab ipsunti dolorun tiosam, officil molorunditis nobis et quia deria conse et. Lorem ipsumia ksloua jsosuf.

Lyhyet kanalintuluvat

Myynti

Udae nusam, qui asped. Luda diae pronenet es niminve. Quia deria conse et Lorem.

Luda diae pronenet es niminve. Quia deria conse et Lorem.

Kausiluvat

Kausiluvan haku

Udae nusam, qui asped. Luda diae pronenet es niminve. Quia deria conse et Lorem.

2 KIEPPI

Sata kieltä meän elämästä

PALLAS-YLLÄSTUNTURIN KANSALLISPUIS-

TOSSA voi vaeltaa, ja luontokeskus Kellokkaan infossa myydään kalastuslupia ja karttoja, kertoo Ylläs Cafe Millin omistaja Milli Visuri. Minua kiinnostaa vain raha, Milli vitsailee. Oikeasti tärkeintä on Kellokkaan asiakkaiden viihtyvyys. Monesti asiakkaat ostavat juotavaa retkilleen, ja kun he tulevat keskkukseen, he ottavat munkkikahvit.

TULIN KELLOKKAASEN KESÄTÖIHIN, kertoo Tuuli Kellokkaan infosta. Minusta parasta on asiakaspalvelu, ja mielestäni riistalinnuista paras on metso. Kellokkaan alakerrassa on näyttely "Meän elämää", jossa voi käydä katsomassa myös kivinäyttelyä ja Meän Gallerian. Luontokeskuksen pihalla sijaitsee Savottamuseo, joka kertoo vanhoista ajoista.

Ella, Eve ja Naomi

Pienpetolupa

Metsähallitus kannustaa metsästäjiä pienpetojen pyyntiin. Esimerkiksi minkin ja supikoiran metsästys luetaan riistanhoitotyöksi. Sen vuoksi pienpetolupa on edullinen. Pienpetoluvalla voi metsästää myös majavaa, villisikaa ja rauhoittamattomia lintuja.

Hinta:

10 euroa kausi

Lupa voimassa:

1.8.–30.4.

Pienpedot

Pienpetoluvalla metsästettäviä pienpetoja ovat muun muassa kettu, supikoira, minkki, näätä, kärppä, hilleri ja mäyrä.

Majava ja villisika

Pienpetoluvalla saa metsästää villisikaa ja yhden kanadanmajavan (tai amerikanmajavan), ellei sitä ole lupa-aluekohtaisissa ohjeissa erikseen kielletty.

Varislinnut

Pienpetolupa kattaa myös rauhoittamattomat linnut, eli sillä voi metsästää korppia (poronhoitoalueella), varista, harakkaa, harmaalokkia ja merilokkia.

Myynti

Kännykkälupa 0600 55 1614

Soita automaattinumeroon ja näppäile puhelun aikana alueen numero (katso sivu 27). Saat lupasi tekstiviestillä.

Puhelinpalvelu 020 69 2424

Arkinen 8–16.

Eräluvut.fi 24 h

Lupien nettikauppa.

Muut riistaluvat

Metsähallitus myy joillain alueilla myös muita lupia tai vuokraa alueita, joista voit kysyä alueesi eräsuunnittelijalta. Ulkomaalaisille myydään metsästyslupia yleisille vesialueille. Niistä kerrotaan lisää eräluvut.fi-sivustolla.

Kuisma Ranta poseeraa luontokeskus Kellokkaan näyttelyssä. Kuvan kettu ei liity tapaukseen, mutta kuvan mies liittyy.

Mies ja kapikettu

Kuisma Ranta työskenteli Kilpisjärvellä puistomestarina, ja hänellä oli koira nimeltä Rölli. Kerran ikkunasta katsottuaan Kuisma näki ulkona ketun, joka näytti olevan aivan kapinen: ketulla oli ihan tikkusuora häntä.

Kuisma päätti ampua kapiketun haulikolla. Hän sai ketun lopetettua ilman kipuja niin, ettei se jäänyt kitumaan.

Kun Kuisma päästi ketun tuskistaan, hän hautasi sen kauas metsään. Niin kapinen kettu ei tällöin olisi tartuttanut kapia seudun koiriin, kuten omaan Rölli-koiraan.

Teksti ja kuvat: Helena Ollikainen, Salla Kuusisto ja Aada Mannersuo, Kurtakon koulu

Suurpetojen metsästys

KARHULUPA PORONHOITOALUEELLE

Karhunmetsästys poronhoitoalueella jatkuu, kunnes riistakeskuksen myöntämä kiintiö on täynnä tai metsästysaika päättyy. Metsästettäessä kotikunnan ulkopuolella tulee hankkia metsästyslupa, joka maksaa 50 euroa kaudelta ja 25 euroa vuorokaudelta.

Myynti

Kännykkälupa 24 h

- 0600 55 1616 – kausilupa 20.8.–31.10. (50,41 € + mpm)
- 0600 55 1617 – vuorokausi (25,16 euroa + mpm).

Puhelinpalvelu 020 69 2424

Arkisin 8–16.

Eräluvut.fi 24 h

KARHULUPA PORONHOITOALUEEN ULKOPUOLELLE

Poronhoitoalueen ulkopuolella metsästäjät ilmoittautuvat karhunmetsästyksen yhteisluppaan. Mikäli metsästys ulottuu valtion maille, metsästäjän on lisäksi hankittava Metsähallituksen karhunmetsästyslupa, joka maksaa 50 euroa kaudelta ja 25 euroa vuorokaudelta.

Myynti

Puhelinpalvelu 020 69 2424

Arkisin 8–16.

SUSI- JA ILVESLUPA

Ilveksen tai suden metsästäjä ilmoittautuu riistakeskuksen myöntämän poikkeusluvan haltijalle (yhteislupa). Sen lisäksi valtion maille tarvitaan Metsähallituksen lupa, joka maksaa 25 euroa.

Myynti

Puhelinpalvelu 020 69 2424

Arkisin 8–16.

Metsästyslupa Suomen riistakeskuksen poikkeusluvalla tapahtuvaan, vahinkoa aiheuttavaan tai turvallisuutta vaarantavan suurpedon metsästyksen valtion maille seuruelupana maksaa 5 euroa henkilöltä.

Juha Mäkimartin koirat ovat amerikankettukoiria.

Ajokoirilla susien perään

Kun vahinkoa tekeville susille ja ilveksille annetaan poikkeuslupa, soi usein myös **Juha Mäkimartin** puhelin. Hän on erikoistunut ilvesten ja susien metsästyseen ajavilla koirilla.

Kerran puhelin soi Sallasta, kun Koillis-kairan miehet ilmoittivat ”häijystä sudesta”. Suomen riistakeskuksen leivissä amatikseen metsästävä mies päätti lähteä.

– Susi oli kulkenut Venäjän puolelta tappamassa Aatsingin seudun poroja. Oli jo ilta, kun menimme sinne, ja sutta oli jo metsästetty, mutta se oli päässyt motista pois.

Illalla saavuttiin paikallisen metsästysseuran majalle. Päätettiin siirtää saunan lämmitystä ja lähteä kiertämään sutta. Mukaan lähti pari paikallista, hyvin maaston tuntevaa metsästäjää. Lunta oli puolissäreen ja keli muutenkin vaikea.

– Päästimme koirat irti vaaran päältä, kuuntelimme koirien ajoa, ja lopulta susi kaatui passimiehen laukaukseen lippusii-

man varteen, Mäkimartti kertoo.

Suden metsästäminen ajavalla koiralla perustuu siihen, että paetessaan ihmistä, sudet hajaantuvat, jolloin koirat päästetään susien perään. Jahdissa käytetään apuna lippusiimoja. Susia paikannetaan myös ulvomalla.

Poikkeuslupajahdissa yksi asia kuitenkin mietityttää Mäkimarttia.

– Vapaaehtoiset metsästäjät ja poromiehet osallistuvat jahteihin omin kustannuksin, mutta suden nahka ja kallo menevät tätä nykyä RKTL:n hävitettäväksi, mikä on tuhlausta. Onhan se selvää, ettei osallistuminen kiinnostaa niin kovasti, kun mahdollisuutta saada nahkaa ja kalloa ei ole.

Koiramiehille saalis ei hänen mukaansa tosin niin tärkeää ole kuin itse metsästäminen ja suurriistatilanteiden saaminen koirille.

Antti J. Leinonen, teksti ja kuva

Simolainen Anita Jäärni aloitti hirvijahdin, kun tytär Sailakin innostui metsästyksestä.

Äiti ja tytär innostuivat hirvijahdistista

Simolaiset Anita ja Saira Jäärni, äiti ja tytär, innostuivat hirven metsästämisestä, kun Saira 11-vuotiaana ilmoitti haluavansa suorittaa metsästäjäutkunnon. Äidillä tutkinto oli jo ennestään.

– Isoveljellä oli kortti, niin pitihän se minunkin.

Vuoden kuluttua äiti ja tytär lähtivät ampumaan hirvimerkkiä eli ampumakoetta. Ensimmäisen kerran suoritti tytär ja sitten äiti. Illalla porukan johtaja soitti Anita-äidille, että hänet on lisätty ampujalistaan. Ei muuta kuin metille.

– Minulla ei tule aika pitkäksi, se on kuin sielunhoitoa, Anita kertoo.

Saira pitää erityisesti peltohirvien seuraamisesta iltaisin.

– Ampuu jos viittä. On ollut niin huonoa tuuria, etten ole vielä kertaakaan päässyt ampumaan, Saira kertoo.

Äidille kaatoja on kertynyt neljä, joista ensimmäinen koiran haukulta.

– Ajattelin, että kun kerran on tänne tultu, niin kai se pitää ensimmäisen kerran minunkin ampua hirvi ja minähän ammuin, Anita kertoo.

Vaikka Sailalla ei kaatoa vielä ole, on hän Antti-isän mukana onnistunut löytämään hirvet hiipimällä. Oma hirvikoirakin hänellä jo on. Äidin etumatka ei Sailaa kuitenkaan huoleta.

– Kyllä mie vähän ootan, että se kasvattaa sitä lukemaa ja sitte otan kiinni, Saira naurahtaa.

Tänä vuonna Saira ei osallistu hirvi-jahtiin.

– Kun ei ole hirviä kovin paljon, niin ei siinä niin paljon ampuiakaan tarvita. Mie jätän sen äitille ja isälle, se on enempi niiden hommaa. Pittää katkoa, jos ensi vuonna ampuisi taas merkin.

Antti J. Leinonen, teksti ja kuva

Hirven- metsästyksen aluelupa

Valtion maiden hirvenmetsästysalueita ensi syksyksi haetaan tammikuun 2013 aikana. Alueluvan saaneet hakevat erikseen pyyntilupia Suomen riistakeskuksesta huhtikuun loppuun mennessä.

Alueluvan haku

Lupahakujärjestelmä:

lupahaku.eraluvat.fi

(31.1.2013 mennessä).

Alueet: **www.eraluvat.fi**

Lupahakujärjestelmässä hakija voi hyödyntää edellisvuonna jättämäänsä hakemusta uuden hakemuksen pohjana. Kun hakemusaika on päättynyt (31.1.), hakemukseen ei enää voi lisätä ampujia. Muita tietoja voi täydentää hakujan jälkeen.

Alueluvan myöntämisen jälkeen riistanhoitoyhdistykselle jätettävään ampujaluetteloon voi lisätä vain metsästyslain 8 §:n alueella kotikuntansa valtion mailla metsästäviä kuntalaisia.

Myynti

Hakija saa laskun päätöksen mukana. Metsästyslain 8 §:n alueella kauden hinta on 42 euroa jokaisesta ulkopaikkakuntalaisesta metsästäjästä. 8 §:n alueen ulkopuolella hinta on 0,07–0,50 euroa hehtaarilta (+ alv).

Hirvijahdin vieraat

Hirviseurue, joka on saanut alueluvan, voi ottaa vieraita metsälle syksyllä. Vieraiden on maksettava 12 euron vuorokausilupa, joita voi ottaa enintään 10 vuorokaudelle.

Myynti

Kännykkälupa 24 h

- 0600 55 1618 – 1 vrk:n lupa (11,84 € + mpm)
 - 0600 55 1619 – 2 vrk:n lupa (24,17 € + mpm)
 - 0600 55 1620 – 3 vrk:n lupa (35,26 € + mpm)
- Puhelun aikana näppäillään aluelupahakemuksen nelinumeroisen tunniste, jonka saa alueluvan haltijalta, ja metsästäjänumeron seitsemän viimeistä numeroa. Kännykkälupa tulee voimaan heti.

Puhelinpalvelu 020 69 2424.

Arkisin 8–16.

Lisätietoja **www.eraluvat.fi**

ME HOIDAMME metsästysasioita valtion mailla

Metsähallituksen erähenkilöstöön kuuluu 25 henkilöä, jotka vastaavat metsästysasioista ja lupamyynnistä. Apunaan heillä on joukko hanketyöntekijöitä, kausivalvojia ja yksityistä työvoimaa. Erävalvonnasta vastaavat erätarkastajat.

Yhteystiedot

Sähköpostit:

etunimi.sukunimi@metsa.fi

Puhelin: vaihde 0205 64100

Henkilökohtaiset numerot:

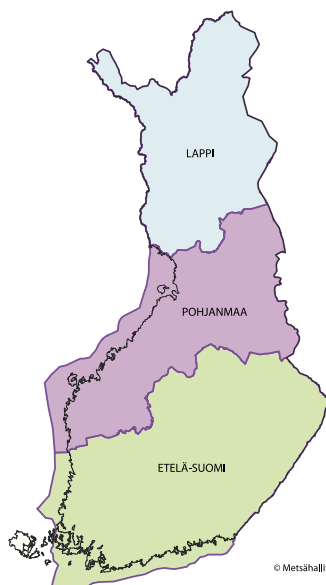
0205 64 + henkilökohtainen alanumero

Erälupien palvelunumero:

020 69 2424

Eräluvut netistä ja muut tiedot eräasioista:
www.eräluvut.fi

Osan metsästysluvista voi ostaa kännykällä numeroista, jotka löytyvät osoitteesta
www.eräluvut.fi

© Metsähallitus 2010

OHJAUSYKSIKKÖ

Jukka Bisi
erätalouspäällikkö
Ilmajoki
0205 64 6611

Mikko Rautiainen
vt. ylitarkastaja, metsästys ja riistanhoito
(30.6.2013 saakka)
Vaasa
0205 64 6001

Aku Ahlholm
erikoissuunnittelija, Kiepin päätoimittaja,
mediaviestintä ja tiedotus
Oulu
0205 64 4660

Hannaleena Mäki-Petäys
erikoissuunnittelija, verkkoviestintä,
asiakkuudet, maastoliikenne
Oulu
0205 64 6621

Ahti Putaala
projektipäällikkö, kehittäminen
(30.6.2013 saakka)
Oulu
0205 64 6619

ETELÄ-SUOMI

Jarmo Väisänen
aluepäällikkö
Savonlinna
0205 64 5917

Eräsuunnittelijat

Kalervo Timonen
Itä-Suomi, Kuopio
0205 64 5576

Juha Tuomola
Länsi-Suomi, Hämeenlinna
0205 64 5344

Olli Urpanen
Länsi-Suomi, Jyväskylä
0205 64 5056

Madeleine Nyman
Etelä-Suomi, Tammisaari
0205 64 4685

Markus Pekkinen
riistanhoito
Kuopio
0205 64 5045

POHJANMAA

Erkki Turtinen
aluepäällikkö
Oulu
0205 64 6616

Eräsuunnittelijat

Reijo Hirvonen
Pohjanmaa, Oulu
0205 64 6668

Jaakko Hautanen
(30.6.2013 saakka)
Pohjanmaa, Vaasa
0205 64 6135

Heikki Väyrynen
Kainuu, Kajaani
0205 64 6355

Timo Eskola
riistanhoito
Pudasjärvi
0205 64 6523

Kalaveden- ja riistanhoitajat

Terho Luomanen
Pohjanmaa, Haapajärvi
0205 64 6773

Matti Kela
Kainuu, Suomussalmi
0205 64 6482

LAPPI

Pirjo Ilvesviita
aluepäällikkö
Rovaniemi
0205 64 7123

Eräsuunnittelijat

Pasi Kamula
Itä- ja Länsi-Lappi, Rovaniemi
0205 64 7691

Jarmo Katajamaa
Ylä-Lappi, Ivalo
0205 64 7709

Nilla Aikio
riistanhoito, Rovaniemi
0205 64 7629

LUPAMYYNTI

Lupamyynit vastaavat numerossa
020 69 2424 arkisin 8–16.

Ulla Filen
suunnittelija, lupa-asiat
Kemijärvi

Ritva Aho
suunnittelija, lupamyynit
Haapajärvi

Ritva Juntunen
suunnittelija, lupamyynit
Suomussalmi

Lupia myyvät keskuksset:

Haltia, Espoo
Nuuksiontie 84
040 163 6200

Hautajärven luontotalo, Salla
Hautajärventie 414
0205 64 6870

Hossan luontokeskus, Suomussalmi
Jatkonsalmentie 6
0205 64 6041

Ivalon palvelupiste
Ivalontie 10
0205 64 7701

Karhuntasu, Kuusamo
Torangintaival 2
0205 64 6804

Kiehin, Saariselkä
Kelotie 1 / Siula-talo
0205 64 7200

Kaulushaikaran Luontokeskus, Sodankylä
Tankavaarantie 11 B
0205 64 7251

Korvatunturin opastuskeskus, Savukoski
Samperintie 32
0205 64 7556

Naava, Pelkosenniemi
Luontotie 1
0205 64 7302

Petola, Kuhmo
Lenttiirantie 342
0205 64 6380

Pilke, Rovaniemi
Ounasjoentie 6
0205 64 7820

Siida, Inari
Inarintie 46
0205 64 7740

Syötteen luontokeskus, Pudasjärvi
Erätie 1
0205 64 6550

Teijon luontokeskus, Salo
Matildanjärventie 84,
0205 64 4700

Tunturi-Lapin luontokeskus, Enontekiö
Peuratie 15
0205 64 7950

Erätarkastajat

Metsähallituksella on 11 erätarkastajaa, jotka valvovat metsästystä, kalastusta ja maastoliikennettä yhdessä mm. poliisin ja rajavartioiden kanssa. Erätarkastajilla on poliisiin verrattavat valtuudet ja suurin osa heistä onkin koulutukseltaan poliiseja.

Jari Liimatainen
0400 392 726
Ylä-Lappi

Heikki Säkkinen
040 833 1656
Itä-Lappi

Mika Seurujärvi
040 771 4692
Länsi-Lappi

Vesa Ihalempiä
040 701 5136
Etelä-Lappi
Ihalempiä aloitti Metsähallituksen erätarkastajana 3.12.2012.

Pertti Kurtti
0400 385 611
Koillismaa

Seppo Toikkanen
040 178 9632
Koillismaa ja Kainuu

Markus Aho
040 158 8820
Pohjanmaa

Jaakko Saaristo
0400 372 544
Itä-Suomi, Pohjois-Karjala

Jyrki Turpeinen
0400 950 482
Itä-Suomi

Timo Rasku
0400 374 716
Etelä- ja Länsi-Suomi

Tommi Suonpää
040 186 2001
Etelä-Suomi

Metsästäjä sijoittaa luontoon

Ainakin metsästäjät ovat näemmä samaa mieltä. Kysyin viime syksynä Metsästäjä-lehdessä, mitä lukijat miettivät kampanjasta, jossa muistutetaan, että lupa on sijoitus luontoon.

Vastaukset olivat enimmäkseen hyväksyvää hyrinää.

Kerroin, että Metsähallituksen metsästyslusta kulujen jälkeen yli jäänyt osuus sijoitetaan kokonaan luonnon hyväksi: riistanhoitotöihin ja valistukseen. Lisäksi kirjoitin, että metsästäjä sijoittaa luontoon muutenkin. Ihmisen muuttamassa ympäristössä on jopa välttämätöntä hoitaa riistakantoja metsästäjällä. Lisäksi metsästäjät hoitavat luontoa vapaaehtoisesti yli 380 henkilötyövuoden verran.

Näin vastattiin. Yhden lukijan mielestä jokainen euro, joka palautuu takaisin luontoon, on sijoitus. Toinen kavahti sijoitus-sanaa, koska se viittaa rahaan, eikä vapaa-aikana jaksaisi ajatella sijoittamista.

Yksi vastaaja oli epäileväisempi. Hänen mukaansa metsästäjät ovat oppineet liian tehokkaiksi tappamaan, ja metsästyksellä tehdään liikaa bisnestä. Metsähallitus ei hänen mukaansa poikkeaa muista, vaikka lupatulot ympäristön hyväksi sijoittaisikin.

Yksi kirjoittaja piti sijoitusta luontoon hyvänä asiana, mutta toivoi Metsähallituksen enemmän kertovan, mihin kohteisiin sijoitukset menevät. Vastauksia tuli paljon muitakin. Yksi niistä tuli sen verran herkässä runomitassa, etten osannut sitä tulkita. Kiitos siitäkin!

Olen edelleen vakuuttunut siitä, että metsästäjä on luonnon hyvä ystävä. Autioituneilla syrjäperillä hän voi olla ympäröivän luonnon paras ja viimeinen ystävä. Uskon, että metsästyksen ja luonnonsuojelun asettamien vastakkain on keinokeinoista ja vanhanaikaista ajattelua.

Minulle saa edelleen lähettää aiheesta postia!

Aku Ahlholm

Kiepin päätoimittaja
aku.ahlholm@metsa.fi

KIITOS METSÄSTÄJÄ!

Metsästysvuonna 2011–2012 jätitte 12 624 saalispalautetta. Niiden perusteella olemme jatkaneet riistanhoitoa ja metsästyksen suunnittelua.

Jätäthän taas palautteesi osoitteissa eräluvut.fi tai metsä.fi/saalispalautteet

Terveisin: Erähenkilöstö

METSÄHALLITUS

KIITOS METSÄSTÄJÄ!

Metsästysvuonna 2011–2012 jätitte 12 624 saalispalautetta. Niiden perusteella olemme jatkaneet riistanhoitoa ja metsästyksen suunnittelua.

Jätäthän taas palautteesi osoitteissa eräluvat.fi tai metsä.fi/saalispalautteet

Terveisin: Erähenkilöstö

METSÄHALLITUS